

7. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவையினர் குழுவிற்குத் தேர்தல்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, Sir, I move—

'That, with reference to Rule 221(1) of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect eleven members to be members of the House Committee for the financial year 1969-70.'

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(6) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) அவையினர் குழுவிற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப் படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைமை வகுத்துள்ள விதி முறைகளின்கீழ், அவையினர் குழுவிற்கு House Committee) 11 உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு, வேட்பாளர்கள் நியமனத் தாள்களை 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 12-ம் தேதி புதன்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். 'நியமனத்தாள் வேண்டுமோ' செயலாளரிடமிருந்து—பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத் தாள்கள் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 13-ம் தேதி வியாழக்கிழமை காலை 11 மணிக்கு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். விலகிக்கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 15-ம் தேதி சனிக்கிழமை காலை 11 மணிக்குள் விலகிக்கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது பதினென்றுக்கு மேற்படுமாயின் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 17-ம் தேதி திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

8. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. என் எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த 1969-70-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். "காகிதப் பூ மணக்காது, காங்கிரஸ் சோஷலிஸம் இனிக்காது" என்று கூறி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழகத்திற்குக் கொடுத்திருக்கின்ற மூன்றாவது வரவு-செலவுத் திட்ட நிதி நிலை அறிக்கையினைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறிவந்த விஞ்ஞான சோஷலிசமோ அல்லது விளக்கமோ, அல்லது வாக்குறுதியோ இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எந்தப் பக்கத்திலும் காணப்படவில்லை என்பதோடு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குறைந்தபட்ச பொருளாதாரக் கொள்கை என்ன என்பதற்கான விளக்கமும் எந்தப் பக்கத்திலும் காணப்படவில்லை. கடந்த மூன்றாண்டுகளாகக் காங்கிரஸ் வலியுறுத்திவந்த இல

1969 மார்ச் 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வசப் புகழகக் கல்வியைத் தவிர இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வேறு எந்தப் புதுமையோ, புரட்சியோ இல்லை, வறட்சியாக இருக்கிறது. இராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் பட்ஜெட் என்று குறைந்த அளவாவது சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இதிலே தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறாற்போல் இதில் முத்திரை பதித்தச் எந்த சிறந்த அம்சத்தையும் என்னால் காண முடியவில்லை.

ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது புதிய வரி விதிக்கப் பட்டவில்லை என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். பொருளாதார அறிஞர் கூறியதைப்போல வரி விதிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னால் அங்கு மக்கள் நலன் வளரவில்லை என்றுதான் அர்த்தம். அப்படியென்றால் அது அரசாங்கமாக இருக்கமுடியாது, வெறும் நிர்வாகமாகத்தான் இருக்க முடியும். காங்கிரஸ்காரர்கள் இருபதாண்டுக்காலமாக இந்த நாட்டிலே பதவியிலே இருந்திருக்கிறார்கள். அந்த இருபதாண்டு காலத்தில் யார் வரி செலுத்த முடியுமோ அவர்கள் மீது வரி போட்டு அந்த வரிகளின் மூலமாக நல்ல வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் செயல்படுத்தி யிருக்கிறது எனவே, இங்கே புதிய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக புதிய நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்காக வரி விதிக்கப்பட்டால் நியாயமான வரியாக இருந்தால், அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் மக்களின் பணம் சேர்க்க வேண்டுமென்ற பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, குறைந்த உழைப்பிலே பணம் சேர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வளர்த்து மக்களின் உழைப்பையே கெடுக்கும் அளவுக்கு லாட்டரி சிட்டினால் குறுகிய எண்ணம் மக்களிடையே வளர்ந்திருக்கிறது. இராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்களுக்கு எத்தனை நன்மைகள் செய்தாலும் லாட்டரி சிட்டி ஒன்று மட்டும், செய்யும் நன்மைகள் அத்தனையையும் அமித்துவிடும் என்று இந்த அரசுக்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

நான்காவது திட்ட முதலீட்டில் 1969-70-ஆம் ஆண்டுக்கு 87 கோடி ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டக்குழு. 72 கோடி ரூபாயாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நிதியமைச்சரவர்கள், மத்திய சர்க்காரின் உதவி 40 கோடியாக இருக்கும் என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி மத்திய சர்க்காரின் உதவி 40 கோடியாக இருந்தாலும், தமிழக அரசு மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தவணையை ஒத்திப்போட வேண்டுமென்ற நியாயமான கோரிக்கையை விட்டிருக்கிறது. அது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால் தமிழக அரசுக்குக் கிடைக்கும் இந்த 40 கோடி ரூபாயோடு இன்னும் ஒரு 10 கோடி ரூபாய் அதிகமாக கிடைக்கும் வசதி ஏற்படலாம். இப்பொழுது 87 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படியானால் மீது 37 கோடி ரூபாய்க்கு என்ன வழி இருக்கிறது? புதிய வரிகள் விதிக்கப்படுமா அல்லது வேறு விதமாக எப்படிச் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதற்கு நிதியமைச்சரவர்கள் விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்தியாவிலே இருக்கின்ற நூற்பாலைகளிலே, அதிகப்படியாகத் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. தமிழகத்திலேயுள்ள நூற்பாலைகள் நெருக்கடியான கட்டத்தில் இருக்கின்றன. எத்தனை நாள்களுக்குத்தான் மத்திய சர்க்காரின் மீது பழியைப் போட்டுத் தப்பித்துக்கொண்டிருக்க முடியும், பத்திரிக்கைகளிலே பார்த்தோம், கடந்த இரண்டு, மூன்று வாரங்களிலே மகாராஷ்டிரம், குஜராத் மாநிலங்களில் மத்திய சர்க்காரின் உதவியில்லாமல் மாநில அரசு 10,15 மில்லனைத் துவக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் ஆயத்தீர்வைக்கு சலுகை செய்திருக்கிறார்கள்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1969 மார்ச் 6]

தமிழக அரசு, மூடப்பட்ட மில்களைத் திறக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பஞ்சு கொள்முதலுக்கு, விற்பனை வரிக்கு சலுகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நூல் விற்பனை, மின்சாரக் கட்டணம் ஆகியவற்றிற்கு சலுகைகள் செய்து ஆலைகளைத் திறப்பதற்கான வழிகளைச் செய்ய வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, நீண்டநாட்களாகத் தமிழகத்தை வாட்டிக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பிரச்சினையில் முனைந்து செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மறைந்த மாநில முதலமைச்சரவர்கள் சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையினைக் கொடுத்தபொழுது, இது நகரங்களுக்கான பட்ஜெட்டாகவே இருக்கிறது என்றும், கிராம மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர் என்றும் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் நாங்கள் இங்கும் மேலவையிலும் எடுத்துக் கூறினோம்:

கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சென்ற ஆண்டு நாங்கள் குற்றம் சாட்டினோம். இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டை விட கிராமங்களுக்கு மிக அதிக அளவிலே குறைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கின்ற போது நாங்கள் வேதனைப்படுகிறோம். “பட்ஜெட் மெமோரண்டத்திலே” ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு நிதி உதவி என்ற தலைப்பிலே விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே விவசாய வளர்ச்சிக்கு ஊராட்சி ஒன்றி ந்களுக்கு சென்ற ஆண்டு ரூ. 84 இலட்சம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அது ரூ. 75 லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் அகவிலைப் படி அளிப்பதற்காக மானியமாக லோகக் பராமலைக்கு சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் ரூ. 29.07 இலட்சம். இந்த ஆண்டு வெறும் ரூ. 2 இலட்சம் என்ற அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பேரவைத் தலைவரவர்களே, “பாசனம் என்ற தலைப்பிலே குடிமாமரத்துக்களுக்கு மானியம்” என்ற இனத்திலே சென்ற ஆண்டு ரூ. 4.83 இலட்சம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டு ரூ. 2.95 இலட்சமாக அது குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியமாக சென்ற ஆண்டு ரூ. 56 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு அது ரூ. 50 இலட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக சென்ற ஆண்டு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு ரூ. 57 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 23.68 இலட்சமாக அது குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது போதாது என்று, தலைவர் அவர்களே, “சாலைப் பொக்குவரத்து” என்ற தலைப்பிலே சென்ற ஆண்டு ரூ. 1,26.86 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 1,22.86 இலட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, விவசாயத் திற்கும் பாசனத்திற்கும் சாலைகளுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதிக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட மானியம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே நகர மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற பட்ஜெட் என்று நான் முன்னாலே சொன்னேன். அதற்கேற்றார்ப்போல் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘Loans to Madras State Housing Board’ என்ற தலைப்பிலே, Rental housing scheme என்ற இனத்திற்கு சென்ற ஆண்டு ரூ. 35 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது, இந்த ஆண்டு ரூ. 70 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

Middle Income Group Housing என்ற தலைப்பிலே சென்ற ஆண்டு ரூ. 30 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 60 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. Bulk acquisition and “land development

1969 மார்ச் 6]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

என்ற தலைப்பிலே சென்ற ஆண்டு ரூ. 65 இலட்சமாக கொடுக்கப்பட்டது இந்த ஆண்டு ஒரு கோடியே 60 இலட்சமாக, மிகக் கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. cellular concrete plant என்ற தலைப்பின்கீழ் சென்ற ஆண்டு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ஒரு கோடியே முப்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர, Loans to Municipalities, water-supply and drainage schemes என்ற தலைப்பின்கீழ் சென்ற ஆண்டு ஒரு கோடியே 2 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டது. இந்த ஆண்டு ஒரு கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நகர மக்களுக்கு நன்மை செய்வதை நாங்கள் கண்டிக்கவில்லை. அதே நேரத்திலே கிராம விவசாயிகளின் வயிற்றிலே அடித்துத்தான், வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய நன்மையைக் குறைத்துத்தான் நகரங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமா? கிராமங்கள் வளம் பெறவில்லையென்றால் நகரங்கள் எப்படி நலமாக விளங்கமுடியும்? கிராம மக்கள் நலமாக வாழவில்லையென்றால், நகர மக்கள் எப்படி நலமாக வாழமுடியும்? கிராம மக்களிடம் வாக்குகளைப் பெறுகின்ற நேரத்திலே “நன்மை செய்தீரும்” என்று வாக்குகளைப் பெற்று விட்டு, அவர்களுக்கு நன்மை செய்யாவிட்டால், அது விவசாயிகளுக்குத் தோஷமாக செய்ததாகும். எனவே, தலைவர் அவர்களே, உங்கள், மூலமாக நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு அதிக மானியம் தமிழக அரசு ஒதுக்க வேண்டுமென்று.

மத்திய அரசாங்கம் தூத்துக்குடி, சென்னை ஆகிய துறைமுகங்களின் வளர்ச்சிக்கு 6.2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. பொதுவாக, திருச்சிக்குத் தெற்கே இருக்கிற மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே பின்தங்கி இருக்கின்றன. தூத்துக்குடியிலேயிருந்து திருச்சியரையிலான அகல ரயில் பாதை வேலை எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பதற்கான வினாக்கம் இல்லை. அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாரதத் தலைவர் காமாஜி அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலே தமிழகத்தின் பின்தங்கிய பகுதியான தெற்கும் பகுதியில் ஒரு சமுதாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்தினார். இன்றையதினம் அந்த மாவட்டங்களிலே வாழ்கிற மக்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே பின்தங்கி இருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடி—திருச்சி அகல ரெயில் பாதையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொருளாதாரத்திலே பின்தங்கி இருக்கின்ற அந்தப் பகுதிகளில், ஆங்கிலத்தில் ‘ஸ்லீப்பிங் எக்ஸ்பிரஸ்’ என்று சொல்வோமே, அதைத் தட்டி எழுப்புகின்ற வகையில் பல புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த ரயில்பாதை வசதியாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்திலே திருமங்கலமும் அதற்கு அருகிலுள்ள வட்டங்களுக்கும் இந்த ஆண்டு பருவ மழையின்மையால் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கடந்த 50 ஆண்டுகளாக இல்லாத அளவுக்குத் தண்ணீர் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. குடி தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த வட்டங்களில் நிவாரண நடவடிக்கைகளை விரைவில் எடுக்கவேண்டும். இதுவரை எதுவும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்னாலே முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையின் பட்டியலைப் படித்தார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ மதுரைக் கான விவரத்தை அவர் வெளியிடவில்லை.

இப்பொழுது பெரியாறு, வைகைக் கால்வாய்கள் நவீனமாக்கப் படுகின்றன. தண்ணீர் வீணாவதைத் தடுப்பதற்காக கான்கிரீட் கால்வாய்களுக்காக 4½ கோடி ரூபாயை இன்றைக்கு அரசாங்கம் செலவிட்டு

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1969 மார்ச் 6]

வருகிறது. 1954-ம் ஆண்டு வைகை அணை கட்டப்பட்டபோது திருமங்கலம் தாலுகாவில் 20,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்யவேண்டுமென்று திட்டம் இருந்தது. ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ 10,000 ஏக்கருக்குத்தான் அங்கு பாசன வசதி செய்யப்படுகிறது. மீதி 10,000 ஏக்கர் பாசன வசதி கிழக்கு இராமனாதபுரத்திற்குக் கொண்டுபோய் பட்டது. ஆகவே, இந்த காங்கிரீட் கால்வாய் அமைப்பு வேலையைத் துரிதப்படுத்தி திருமங்கலம் வட்ட மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கின்ற வகையில், 10,000 ஏக்கர் நிலம் வசதி அடைகின்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருமங்கலம் பகுதியிலே வெள்ளையர் ஆட்சியின் காரணமாக வளர்க்கப்பட்ட குற்றப்பரம்பரையைச் சேர்ந்த கள்ளர் சமுதாயத்தினர் பொருளாதாரத் துறையிலே பின்தங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வளம் பெறவேண்டுமானால், வைகைக் கால்வாய்த் தண்ணீரை அந்தப் பகுதிக்கு ஒதுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். திருமங்கலத்திற்கு அப்பாலேயே வைகைத் தண்ணீர் நின்று விடுகிறது. ஆகவே, திருமங்கலம் வரையிலாவது வைகைத் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமங்கலம் கடிததண்ணீர்த் திட்டம் சென்ற 5 ஆண்டுத் திட்டத்திலேயே எடுத்துக்கொள்ளப் படுவதாக இருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. சில நாட்சளுக்கு முன்னாலே நமது அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது திருமங்கலம் பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் விரைவில் முடிவடையும் என்று கூறினார்கள். அந்தத் திட்டம் 1967-68-ம் ஆண்டிலே தொடங்கப் பட்டது. அது இன்னும் முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் தண்ணீர் சரியாக சப்ளை செய்யப்படவில்லை என்பதுதான். வைகைக் கட்டித் தண்ணீரை திருமங்கலத்திற்குக் கொண்டு வருகின்ற திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் விரைவாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம், நேற்றைக்கு முன் தினம் மதுரையிலே நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி எங்கள் கட்சி சார்பிலே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தோம். அதற்கு வழக்கம்போல் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி மறுத்தார்கள். அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே பேசுகின்ற நேரத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியின் மிக முக்கியமானவர்கள்மீது 13 பேர்கள்மீது வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது, அதே நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மிகச் சாதாரணமானவர்கள்மீது வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. என்று சொன்னேன். அப்படிச் சொன்னதற்கு ஆளும் கட்சித் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் சிறிப்பாய்ந்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கேலியாகப் பேசினார்கள். 'குறிஞ்சி' ஆசிரியர் தோழர் நெடுமாறன்மீது வழக்கு போடப்பட்டது. தோழர் நெடுமாறன் ஒரு எம்.ஏ. பட்டதாரி. அது மட்டுமல்ல, மதுரை மாவட்ட இளைஞர் காங்கிரஸ் அமைப்பாளராக இருந்தவர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே அவர் இருந்த காலத்திலே, மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் "ஹோம்லாண்ட்" என்ற பத்திரிகையை நடத்தி வந்தார்கள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே படித்துவந்த காலத்திலே அவர் ரூ. 10,000 நிதி சேர்த்துக் கொடுத்தார். அவர்மீதுதான் வழக்கு போடப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள், சாதாரணமானவர்கள் மீது வழக்கு போடப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : குற்றவாளிகள் யாராக இருந்தாலும் பெரியவர், சிறியவர் என்று பிரிப்பது கிடையாது. குற்றவாளி குற்றவாளிதான்.

1969 மார்ச் 6]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : குற்றவாளியைப் பற்றிச் சொல்ல சட்டம் இருக்கிறது, கோர்ட் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே யார் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கவேண்டும்.

மண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : குற்றவாளியா, இல்லையா என்பதை அவராக நினைத்துப் பேசுவது எந்த வகையிலே பொருத்தம் என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அரசாங்கம் வழக்கு என் போட்டிருக்கிறது, யார்மீது போட்டார்கள் என்று சொல்வதற்குக்கூட உரிமை இல்லையா?

மண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பொறுப்புள்ள ஒருவர்மீது வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். தவறு செய்தவர்மீது வழக்கு போடக்கூடாது என்பதை என்னாலே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர் குற்றம் செய்தாரா இல்லையா என்பதை முடிவு காணவேண்டிய பொறுப்பு நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்ததாகும். தவறாக நடக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறபோது, காவல்துறையினர் அந்த நபர்கள்மீது வழக்குப் போடுகிற உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வழக்கு போடுகிறநேரத்தில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை எதிர்பார்க்க வேண்டுமே தவிர, நாமே சட்டத்தையும் நீதியையும் கையிலே எடுத்துக் கொண்டு, அதற்காக வாதாடுவது என்பது கௌரவமான உறுப்பினர்களுடைய நிலை ஆகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியிலே முக்கியமான பொறுப்பிலே இருக்கின்றவர்கள்மீது இதுமாதிரியான வழக்குகள் அதிகமாகப் போடப்படுகின்றன.

திரு. பெ. மண்சாமி : ஒரு விளக்கம் சார்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : விளக்கம் இப்பொழுது இல்லை சார். நான் இடம் கொடுக்கவில்லை. மதுரை மாவட்ட மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுக்கு காங்கிரஸ் கட்சித் தோழர்கள், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள், அழைத்து வரப்பட்டார்கள். அந்த வழக்கைப் பார்ப்பதற்காக ஏராளமான காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களைக் கட்டபொம்மன் சிலைக்கு அருகிலே, பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு அருகிலே அமைதியாக போலீஸார் உட்கார வைத்தார்கள். அவர்கள் அடக்கமாக இருந்தார்கள், கட்டுப் பாட்டோடு இருந்தார்கள். அவர்கள் “காமராஜ் வாழ்க”, “நெமோரன் வாழ்க”, “வழக்கைத் திரும்பப் பெறு” என்றுதான் கோஷம் போட்டார்கள். கோர்ட்டில், கைது செய்யப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் 6-ம் தேதி வாய்தா போட்டார்கள். எந்தவிதமான வன்முறையும் நடக்கவில்லை. கோர்ட்டிலே இருந்தவர்களை அழைத்து வருகிற நேரத்திலே அந்த லாரிக்கு எதிராக ஒரு லாரி நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்த இடத்திலே இரண்டு லாரிகளும் நெருக்கி நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. என்ன காரணத்திற்காக நெருக்கி நிறுத்தி வைத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. லாரிகள் நிறுத்தப்பட்டவுடன் எங்கள் தோழர்கள் உற்சாகமாகக் கோஷம் போட்டார்கள். அதுதான் அவர்கள் செய்த தவறு. பின்னாலே வந்த டி.எஸ்.பி. அவர்கள் எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் தடியடிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் தடியடிப் பிரயோகம் நடக்கவில்லை, பிரம்படிப் பிரயோகம்தான் நடந்தது என்றார். ஆனால், பிரம்படிப் பிரயோகத்தினாலா 35 பேர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதை இப்பொழுது பார்க்கிறோம்? நேற்றையதினம் பேசிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்த லாரி ஏற்றிச் சென்ற தோழர்களை விடுவிக்கவேண்டும் என்று வழிமறிப்ப தற்கு முயற்சி செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது இன்றைய பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். நேற்றையதினம் பேசிய முதல்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1969 மார்ச் 6]

அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள்மீது ஒரு அபாண்டத்தைச் சுமத்தியிருக்கிறார்கள். மத்திய சிறைக்கு அழைத்துப்போகும் வழியில் 500 பேர் கொண்ட கூட்டம் வழிமறித்து போலீஸாரை மீது கற்களை வீசித் தாக்கி விடுவிக்க முயன்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. பெ. மலேசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே பேசுகிறபொழுது சபாநாயகருடைய அனுமதியில்லாமல் பத்திரிகையிலிருந்து படிக்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய திரு. சித்தன் அவர்கள் என்னிடம் வந்து ஒரு இரண்டு வரிகள் மட்டும் படிக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். நான் “படிக்கவேண்டியதில்லை, படிக்கவேண்டியதைக் கூறிவிடுங்கள்” என்றுதான் சொன்னேன். படிக்கச் சொல்லவில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் “போலீஸ் வண்டியை வழிமறித்துத் தாக்கி விடுவிக்க முயற்சி இதுவரையில் தமிழகத்தில் நடந்ததாகச் செய்தி கிளையது. சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி காக்கப்பட வேண்டும் என்பதால்தான் போலீஸ்காரர்கள் இந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்” என்று எங்கள்மீது மாசு கற்பித்திருக்கிறார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னிடம் அன்றையதினம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப்போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் புகைப்படங்களிலிருந்து அங்கு நடந்தது என்ன என்பதை மிகத் தெளிவாகப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். காங்கிரஸ்காரர்கள் வழிமறித்து, கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுவிக்க முயற்சி செய்தார்களா அல்லது ஓரத்தில் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்களா என்பதைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளலாம். மூன்று புனப்பட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆதாரத் துடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவைகளைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். (மூன்று புகைப்படங்கள் போரவைத் தலைவர் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டன.) அன்றைய தினம் காங்கிரஸ் தோழர்கள் அமைதியாகத்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) அதற்கென்றே ஆட்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எடுத்துவிடுவார்கள் போலீஸ் லாரியைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் வழிமறைத்து கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுவிக்க முயன்றார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு அபாண்டமானது. அம்மாதிரி ஒரு அபாண்டத்தை எங்கள்மீது கற்பிக்கவேண்டாம். நாங்கள் ஒரு பாரம்பரிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். சட்டம், ஒழுங்கு, காப்பதில் நாங்கள் எப்பொழுதும் கருத்துடன் இருப்போம். வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு இப்படி ஒரு சதி நடந்திருக்கிறது. சம்பந்தப் பட்டவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ் தோழர்கள்மீது வழக்கு தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேக காங்கிரஸ்காரர்களைக் கைது செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறை தொடர்ந்து நடக்குமேயானால், விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறலாம். முஹம்மத்சார் அவர்கள் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்தவகைகளாக இருக்கட்டும், இனி நடப்பவைகள் நல்லவைகளாக இருக்கட்டும் என்று சொன்னார். ஆகவே, இனியும் இந்த முறையில் தொடர்ந்து நடக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறலாம் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ஹூடைய விவரத்தை அவர் விளக்கினால், மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய பேச்சின் சாரத்தை இந்த அவை தெரிந்துகொள்வதற்குக் கொஞ்சம் செளகரியமாக இருக்கும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தடியடிப்பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. ஏராளமான காங்கிரஸ் தோழர்கள் ரத்தம் சிந்தியிருக்கிறார்கள் மதுரையிலே.....

THE HON. THIRU A. GOVINDASWAMI : The hon. Members is threatening the House, Sir,

1969 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த அளவு நிலைமை நீடித்தால் விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடக்கலாம் என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்படி வழி மறிப்பதைப் போல சம்பவம் தானா, அல்லது இன்னும் வேறு மாதிரியான சம்பவம் நடக்குமா என்பதைப் பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் விளக்கினால், மக்கள் அதைப் பற்றி உணர்வார்கள். நலமாக இருக்கும். அந்த பாரம்பரியத்தைப்பற்றி என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை தெருக்களில் எங்கள் தோழர்கள் ரத்தம் சிந்தியிருக்கிறார்கள். 30 பேர்களுக்கும் அதிகமான பேர்கள் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு) அந்தத்தினர்கள் சிரிக்க வேண்டாம். காங்கிரஸ் தோழர்கள் அடிபட்டிருக்கிறார்கள், ரத்தம் சிந்தியிருக்கிறார்கள். தடியடிப்பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு பாபரப்பாண சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பொறுத்த மட்டில், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று 19 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும். நேற்று பெயர் கொடுத்த 6 பேர்கள் பேசுவதற்கு இடம் பெற முடியவில்லை. ஆகவே, 19 பேர்கள் பேச வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிஷம் எடுத்துக் கொண்டால், எல்லோருக்கும் இடம் கிடைக்கும். உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்ட 10 நிமிஷத்திற்கு மேல் போகாமல் பேசமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் “இனிஷியேட்” பண்ணி பேசுவருக்கு 15 நிமிஷம் கொடுக்கலாம்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டு தி.மு.க. கையில் இந்த அரசு வந்து இரண்டு ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்றிருக்கின்றன. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 1937-ம் ஆண்டிலிருந்து பதவியில் உட்கார்ந்து, இடையிலே ஒரிரண்டு ஆண்டு பதவியில் இல்லாமல், தொடர்ந்து 1967 வரை பதவியிலிருந்து அவர்கள் செய்த காரியங்களை விட எவ்வளவோ பெரிய காரியங்களை இந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் கழக அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் பல முறை நாங்கள் புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்; நாட்டு மக்களும் நன்கு அறிவார்கள். இதற்கு மூல காரணமாக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், உலகத்தார் அனைவரும் போற்றிப் புகழத்தக்க அளவிலே மிகச் சிறந்த முறையில் ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் கடந்த ஆண்டிலிருந்து திடீரென்று நோய்வாய்ப்பட்டு, அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு எவ்வளவோ முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டும் கூட, காலம் சதி செய்து, அவர்களை இழந்து நாம் இன்றைய தினம் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக உலகத்திலுள்ள பல இடங்களிலிருந்து மருந்துகள் தருவிக்கப் பட்டன. வைத்திய நிபுணர்கள் வந்தார்கள். டாக்டர் மில்லர் அவர்கள் டாக்டர் என்சக்கி அவர்கள், இங்கே டாக்டர் சதாசிவம் அவர்கள் தலைமையில் டாக்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி, டாக்டர் சாந்தா, டாக்டர் நடராஜன், டாக்டர் மோஸஸ் போன்ற பலரும் புகழ் பெற்ற டாக்டர்கள் கூட அண்ணா அவர்களின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அரும்பாடுபட்டும், காலம் சதி செய்து விட்டது.

அண்ணா அவர்கள் மறைந்து ஒரு மாதத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது. ஆனால், அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அண்ணா அவர்களுக்கு சிகிச்சை சரியாக செய்யப்படவில்லை, அண்ணா அவர்களுக்கு டாக்டர்கள் சரிவர சிகிச்சை

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1969 மார்ச் 6]

நடத்தவில்லை என்கின்ற சர்ச்சையை வெளியே சிலர் கிளப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அந்த சர்ச்சைகளின் மூலமாக இந்த அரசுக்கு மாசு கற்பிப்பதற்கும், சுகாதார இலாகாவிற்கே மாசு கற்பிப்பதற்கும் முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை நான் இந்த இடத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடந்த ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் தான் முதல் முதலாக சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சைக்காகச் சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது டாக்டர் ரத்னவேலு சுப்ரமணியம் அவர்கள் அவரைக் கவனித்து வந்தார்கள். அப்புறம் கடந்த செப்டம்பர் மாதம் அவர்களுக்குப் புற்று நோய் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். இடைக்காலத்தில் டாக்டர் ரத்னவேலு சுப்ரமணியம் அவர்கள் சரிவர சிகிச்சை நடத்த வில்லை என்பதை அந்த சமயத்தில் ஒரு ஆங்கில வார ஏடு குறிப்பிட்டுருந்தது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அண்ணா அவர்கள் மறைவுக்குப்பின் இரண்டொரு தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும் இந்தச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன.

நான் ஒரே ஒரு பத்திரிகையிலே வந்ததை மாதிரும்—சபாநாயகர் அவர்களிடம் நான் ஏற்கனவே அனுமதி வாங்கியிருக்கிறேன்—அவர்கள் அனுமதியோடு, அந்த ஒரு பகுதியை மாதிரும் நான் வாசித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது ஒரு பிரபல பத்திரிகை, அதாவது “தினமணிக் கதிர்”ல் இந்தச் செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது. “இவ்வளவு பெரிய கூட்டமா?” என்கிற தலைப்பிலே ஒரு கட்டுரை பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கட்டுரையை எழுதியவர் முன்னாள் காங்கிரஸ்-காரரோ, இந்நாள் காங்கிரஸ்காரரோ, எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த திரு. நா. மகாலிங்கம், பி.எஸ்.வி., எம்.ஐ.இ. அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அந்தக் கட்டுரையில் அண்ணா அவர்களுக்கு சரிவர சிகிச்சை செய்யப்படவில்லை என்பது மாதிரமல்ல, ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் நிர்வாகமே சரிவர இல்லை என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியை மாதிரும் நான் இங்கே வாசித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன் :

“வேலூர் ஆஸ்பத்திரியில் சாதாரணமாக ஒவ்வொரு நோயாளிக்கும் செய்யப்படும் “குழு ஆராய்ச்சி” அமெரிக்கா செல்வதற்கு முன்னர் ராஜ்ய முதல் அமைச்சருக்குச் செய்யப்படவில்லை என்றால் அது ஏன் என்று ஆராய வேண்டியது அவசியம். நூல்கள் மூலம் அறிஞர்கள் நீண்ட காலமாக மக்கள் பெற்ற அனுபவத்திலிருந்து அறிவைப் பெறுகின்றார்கள். அறுவைச் சிகிச்சையைக் கூட, குழவினராகச் செய்யும் இக்காலத்தில் சென்னை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி டாக்டர்கள் சுதந்தரமாகவே செயல்பட்டுக் கொண்டு உள்ளார்கள். சட்டாகச் சேர்ந்து நோயாளியின் நிலை குறித்து ஆராயும் வழக்கம் இல்லை. பல முக்கிய நோய்கள் பற்றி, நோயாளிகளின் காலம் முடிந்த பின்னர் தான் உரிய காலத்தில் சரியான சிகிச்சை கொடுக்க வில்லை என்ற பேச்சு வெளியாகிறது. பல மாதங்கள் அண்ணாதுரை அவர்கள் உணவு சாப்பிடும்போது வலியுள்ளது என்று கூறியும், எக்ஸ்ரே நான்கு படங்கள் எடுக்கப்படாமல் இரண்டு படங்கள் எடுத்துத்தான் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இ.என்.டி. நிபுணர்கள் நான்கு படம் எடுத்துப் பார்த்திருந்தால் உணவுக் குழாயில் அடைப்பு இருப்பது மிக முன்னர் தெரிந்திருக்கும் எனக் கருதுகிறார்கள். இனிமேலாவது சுகாதார அமைச்சர் இது விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி நமது தலைமை ஆஸ்பத்திரி நல்ல முறையில் செயல்பட வழிமுறை வகுக்க வேண்டும்.” இதுதான் கட்டுரையிலே இருப்பது.

அண்ணாவுக்கு அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சை பற்றியும், மற்றவை பற்றியும் குறை கூறியிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தை நாம் இலேசில் விடக்கூடாது. காரணம், இந்த அரசு நேர்மையான முறையில் நடந்திருக்கிறது. பெரிய ஆஸ்பத்திரி நேர்மையான முறையில் நடக்கிறது என்பதையெல்லாம் நாம் நிரூபித்தாக வேண்டும். இந்தக் குற்றச்சாட்டு முக்கியமான

1969 மார்ச் 6]

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

பத்திரிக்கைகளில் வந்திருப்பதால், இதைப்பற்றி விசாரிக்க, ஒரு விசாரணைக் குழுவை நியமித்து, அண்ணை அவர்கள் பிப்ரவரி மாதம் அனுமதிக்கப்பட்டபிறகு, சரிவர கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா, ஏதாவது தவறுகள் இருக்கின்றனவா என்பதையும் கண்டறிந்து உலகத்திற்கு நாம் அறிவிக்க வேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள டாக்டர்களைப் பற்றி இன்றைக்கு எங்கும் நல்ல பெயர் இருக்கிறது. இந்தக் குற்றச் சாட்டு மாசு கற்பிக்கும் முறையில் இருப்பதால், பழைய சுகாதார அமைச்சரும், இப்பொழுது இருக்கும் சுகாதார அமைச்சரும், இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்தே இப்படிப்பட்ட விசாரணைக் குழுவை நியமித்து, விசாரித்து, இது பற்றித் தெளிவு படுத்த வேண்டும்.

பேரறிஞர் அண்ணை மறைந்தவுடனேயே காங்கிரஸ்காரர்கள், இவர்கள் என்னதான் கண்ணீர் விட்டாலும், உங்களுக்குள்ளே என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், அண்ணைவிற்குப் பிறகு இவர்கள் கழகம் பிழைக்காது, இந்த ஆட்சி நிலைக்காது என்று கனவு கண்டுகொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கனவுகள் தவிடு பொடியாகி, கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் புதிய அரசாங்கம் ஏற்பட்டு, இன்றைக்கு நல்லபடியாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கட்சிக்குள்ளேயும், வெளியிலேயும், கலகம் ஏற்படுத்தலாமா, குழப்பம் ஏற்படுத்தலாமா என்று இந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வளவோ விஷமத்தனமான காரியங்களில் ஈடுபட்டு

THIRU K. VINAYAKAM: I rise on a point of order. I object to this kind of insinuation that the Congress people are trying to foment trouble inside your party. We have nothing to do with your party. This is your grave. You dig it yourself and fall into it. Please don't attribute motives.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : நண்பர் வியைகம் அவர்கள் பேசுகின்றதைப் பார்த்தால், அவருக்கும் இன்றைக்குக் காங்கிரஸ் இருப்பதற்கும் தொடர்பு இல்லாத காரணத்தால்தான், இப்படிப் பேசுகிறார் என்று தெரிகிறது. இன்றைக்கு 'நவ சக்தி' பத்திரிக்கையாகட்டும், மற்ற எந்தக் காங்கிரஸ் நாளிதழாக இரந்தாலும் சரி, என்ன சொல்கிறது என்ன எழுதுகிறார்கள்? கருணாநிதியை எப்பொழுது கவிழ்க்கலாம், மாதவீன எப்பொழுது விரட்டலாம் என்று பார்க்கிறார்கள் என்றும், ஆசைத்தம்பி அமைச்சரவையில் நுழையப் பார்க்கிறார் என்றும், ஆக, இம்மாதிரியெல்லாம், பத்திரிக்கைகளில் எல்லாம் செய்திகளைப் போட்டு, குழப்பம் ஏற்படுத்தா என்று இப்படி காங்கிரஸார் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், பேரறிஞர் அண்ணை தலைமையிலே, வளர்ந்த இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே, இதிக் கழக ஆட்சியிலே இன்றைக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிரிக் கட்சியாகச் செயல்படுவதற்கு ஒரு பிரச்சினையம் சிக்கவில்லை. பிரச்சினைகள் இருந்தால்தானே ஒரு கட்சி இயங்கமுடியும்? பிரச்சினைகளை இல்லாமல் எந்தக் கட்சிதான் வேலை செய்ய முடியும்? வளரமுடியும்? இந்த நிலை காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, என்ன செய்யத் தலைப்படுகிறார்கள்? வாரியார் காலிலே விழுந்து பல்லக்கு தூக்கும் பணியில்தான் ஈடுபடுகிறார்கள் (சிரிப்பு) வேறு என்ன பிரச்சினை இருக்கிறது? என்ன நடந்துவிட்டது வாரியாருக்கு? ஏதோ வாரியாருக்கு நடந்துவிட்டது போலவும், அவரைக் காப்பாற்ற இந்த அரசாங்கத்தால் முடியாது போலவும், இந்த சர்க்காரை எச்சரிக்கை செய்யப் புகுகிறார்களே? என்ன நடந்து விட்டது? என்ன தவறு நடந்து விட்டது? இது ஒரு சாதாரண சம்பவம். காந்தியடிகளைச் சுட்டுக்கொன்றானே. அவரைக் காப்பாற்ற கையால் ஆகவில்லை இந்த காங்கிரஸ்காரருக்கு (சிரிப்பு). அது போல பல சம்பவங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. வாரியார் பேசுவது வரட்டு வேதாந்தம், வாழ்க்கைக்கு உதவான என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. டாக்டர்களை வந்தாலும்

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1969 மார்ச் 6]

அண்ணாவின் உயிரைக் காப்பாற்ற முடியாது என்றவர்கள், ஏதோ மறுநாள் தனக்கு ஏற்பட்ட காய்ச்சலுக்கு அவரும் முருகனிடம் போகவில்லை, பாக்கிடம் தான் போனார்கள். ஊருக்குப் பேசுவார்கள். அது ஊருக்குப் பேசும் பேச்சு. ம. பொ. சி. அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல இடம் அறிந்து காலம் அறிந்து பேசவேண்டும். கசாப் கடையில் போய் கத்திக்காய் கேட்கக் கூடாது. அந்த அளவில் வாரியார் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் பேசிய காரணத்திலே அவர் அனுபவித்தது சரி என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. முருகன் வேண்டுமானால் அப்படி நினைக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்தோம். “எப்படி ஊரை விட்டு மதுரைக்கு போகச்சொன்னீர்கள்?” என்று கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். கருப்புச் சட்டைக்காரர்கள் மதுரையில் மாநாடு நடத்த வந்தபோது, காங்கிரஸ் காலிகள் அவர்களுடைய பந்தலுக்குத் தீ வைத்துக் கொடுத்திருர்கள். அப்பொழுது காங்கிரஸ் தலைவர்கள், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்று செய்தது? அதிதனை பேர்களையும் ரெயில் ஏற்றி கொடைக்கானலுக்கு அனுப்பினார்கள். நாங்கள் வாரியாருக்குச் செய்தது போல் செய்தார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. ‘மாநாடு நடத்துங்கள், எந்தக் காலிகள் வருகிறார்கள் பார்க்கிறோம்’ என்று யாருமே சொல்லவில்லை. அது மாத்திரமல்லாமல், 1965-ம் ஆண்டு குடியரசு தினத்தன்று இந்தி ஆட்சிபீடம் ஏறுகிறது என்று துக்க தினம் கொண்டாட வேண்டும் என்று தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் கறுப்புக் கொடிக்கைக் கட்டினார்கள்: அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தில் அந்தக் கொடிக்கைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்க முடிந்ததா? ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசினால், அது வாரியாராக இருந்தாலும் சரி, வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, சட்டம் ஒழுங்கு இவற்றை நேர்மையாகக் காப்பாற்றி, நிர்வாகம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் காப்பாற்றி செய்கிறது. வேறு பிரச்சினை இல்லாத காரணத்தால், காங்கிரஸ்காரர்கள், வாரியாருக்கு—சங்கராச் சாரியார் ஊர் ஊராக பல்லக்கிடி போவது போலும்—பல்லக்கு தூக்குகிறார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள், முருகனுடைய வேல் கழகத்தை சும்மாவீடாது என்று. இதை யாருக்குச் சொல்ல வேண்டும்? எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. பாதுகாப்புச் செலவிற்காக மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் 1057 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே பயித்தியக்காரத்தனமாக, அவரிடம் முருகன் கை வேலை அனுப்புகிறோம், பாகிஸ்தான் எல்லையில், சைனா எல்லையில் வைபுங்கள் என்று மொரார்ஜி தேசாய்க்கு சொல்ல வேண்டும். எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எங்களுக்குச் சரித்திரம் தெரியும். கஜினிமாமூது 18 தரம் படை யெடுத்தது, கடவுள்களை ‘புட்—பால்’ ஆடினான். என்ன செய்தார்கள்? தஞ்சாவூரில் ஒரு மன்னன் சத்தருக்களை எதிர்க்க துளசிச் செடியை போட்டு, என்ன நடந்தது? சரித்திரம் இருக்கிறது. வரலாறு தெரியாதவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள், ஸ்ரீரங்கன் கைவேல் கழகத்தைச் சும்மா விடாது என்று மதி அமைச்சர், நிதி அமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் இந்துமாதிரி பயித்தியக்காரர்களுக்குத்தரவே என்னவோ, ஒரு கீழ்ப்பாக்கம் போதாது என்று இன்னொரு கீழ்ப்பாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் போலும்.

நண்பர் திரு.* சித்தன் பேசினார்கள், தாங்கள் பெரிய பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று. திரு. சித்தனுக்குத் தெரியாது; வியைகத்திற்குத் தெரியாது காங்கிரஸைப்பற்றி. நேற்று வந்தவர்கள். என்ன பாரம்பரியம்? தண்டவாளத்தைப் பிடுங்குவது, தபால் ஆபிசைக் கொளுத்துவது, இதுதான் பாரம்பரியம். பஸ்தகாரப் பாரம்பரியம், காங்கிரஸினுடைய பாரம்பரியம். அங்கத்தினர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது, ஸரூக்க மாகச் சொல்லுகிறேன். போலீஸின் கேடிப்பட்டியலில் மந்திரிகள், கவர்னர்கள்

1969 மார்ச் 6]

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

இவர்களெல்லாம், கேடிப்பட்டியலில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆதாரம் இருக்கிறது. ஆஸப் அலி, ஓரிசா கவர்னராக இருந்தவர் பெயர் போலீஸ் கேடிப் பட்டியலில் இருந்திருக்கிறது . . .

திரு. கே. வினாயகம் அவர் இறந்து போனவர். அவரைப்பற்றிச் சொல்வதென்றால் ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஏற்கெனவே நேரத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் கட்டுக்கு அனுமதித்த நேரத்தில் பத்து நிமிடங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குக் கொடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குப் பேச அனுமதி தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : நண்பர் திரு. கே. வினாயகம் அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இறந்தவரைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது, புண்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக நான் அதைக் குறிப்பிடவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்கள் யார் யார் என்பதற்காகக் குறிப்பிட்டேன். அவர் கேடி என்பது போலீஸ் ரெகார்டில் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்குப் பாரம்பரியம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு போகிறீர்களே, கடைசியில் பார்த்தால் ஒன்றுமே இல்லை என்றுதான் தெரிகிறது.

மதுரையில் நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றிக் காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்றைக்குப் பேசும் பேச்சு என்ன? அது பேச்சா? “போலீஸா, பார்த்துக் கொள்ளலாம்” என்று சவால் விடுகிறார்கள். ஒரு ஆள்மீது வழக்குப் போட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். கோர்ட்டில் என்ன தீர்ப்பு வழங்குகிறார்களோ, அதை ஏற்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, “போலீஸா, பார்த்துக் கொள்ளலாம்” என்று பேசுவதெல்லாம் ஒரு பேச்சா?

காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுடைய பாரம்பரியம் இருக்கிறதே அது சிறப்பு வாய்ந்தது. தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய தலைமையிலே வளர்ந்தவர்கள் நாங்கள். போலீஸார்கள் வழக்குப் போட்டால் எதிர்த்து வழக்காடாதே என்று பெரியார் அவர்கள் சொல்வார்கள். அப்படியே 1950-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தினால் என்மீது போடப்பட்ட வழக்கிலே நான் வக்கீல் வைத்து வழக்காடவில்லை. நானே வாதாடினேன். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் நாங்கள்தான் சட்டத்திற்கு—அன்றும் சரி, இன்னும் சரி, என்றும் சரி—அடங்கி நடந்து வந்திருக்கிறோம். நாங்கள்தான் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் மதித்து, நல்லபடியாக செயல்பட்டு வருகிறோமே தவிர காங்கிரஸ் கட்சி அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சி மீக்க கேவலமான நிலையில் பேசிக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அவர்களது கையிலே பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லை. திட்டம் எதுவும் இல்லை. ஏதாவது பிரச்சினை இருந்தால்தானே அவர்களுக்கு வேலை இருக்க முடியும்?

புதிய அமைச்சரவை பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். “முதல்முதலில் தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினை குடிதண்ணீர். நான் அதைத் தீர்ப்பதற்குவேண்டிய காரியங்களை எடுத்திருக்கிறேன்” என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து காட்டினார்கள். உள்ளபடியே காலம் இன்று எல்லோரையும் வஞ்சித்துக்கொண்டிருக்கிறது. பருவமழை பெய்யவில்லை, விளைச்சல் இல்லை, தண்ணீர் இல்லை, குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை. இந்த நேரத்தில்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் மற்ற சம்பவங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் வேலையாக நான் குடிதண்ணீர் திட்டத்தை, கஷ்டமில்லாதபடி, எல்லோருக்கும் குடிதண்ணீர் கிடைக்க

[திரு. எ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1969 மார்ச் 6]

சூடிய விதத்தில் செய்யப்போகிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப்பற்றிக் காங்கிரஸ்காரர்கள் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. குடிதண்ணீர் திட்டத்தைப்பற்றி நான் ஒரு யோசனை சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நல்ல திட்டம் போட வேண்டும். இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்து போர்டு போன்ற இடங்களில், முனிசிபாலிட்டி போன்ற இடங்களிலும் தண்ணீர்ப் பிரச்சினையென்றால் அதைத் தீர்ப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். பரவலாக எல்லா இடங்களிலும் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை இருக்கும்பொழுது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? பஞ்சாயத்து போர்டு போன்ற இடங்களில் தண்ணீர்ப் பிரச்சினையென்றால் அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கலாம். அதுவும் எந்த அடிப்படையிலே கடன் கொடுக்கலாம் என்றால், அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு “ரீ பேயிங் கெப்பாசிடி” இருக்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் கடன் கொடுப்பார்கள். பணத்தை யாரால் திருப்பிக் கொடுக்க முடியுமோ, அங்கேதான் கடன் கொடுப்பார்கள். பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தியுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டு பிரதேசங்களில்தான் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு தீரும். இன்று பரவலாக எல்லா கிராமங்களிலும் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கமே வழிவகை செய்ய வேண்டும். இதற்காக “வாட்டர் போர்டு” ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். “எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு” இருப்பதுபோல், தண்ணீருக்காக ஒரு கார்ப்பொரேஷனை ஏற்படுத்தவேண்டும். பணத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல், தண்ணீர் கார்ப்பரேஷனை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

நேற்றையதினம் சுதந்திரா கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்போது, “எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள் எல்லாம் வந்தால்தான் உறுதி” என்ற நிலையில் குற்றம் சாட்டினார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்காரிலே 60 பஸ்கள் இருந்தன; இன்றைக்கு ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, ஒரு தனி கார்ப்பொரேஷனை “இண்டியன் எர்லைன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்” இருப்பதுபோல் பஸ் போக்குவரத்துக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால், எதிர்காலத்தில், தேசியமயமாக்கும் காரியத்திற்கு மிகுந்த பயனுள்ளதாய் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எந்தவிதமான பிரச்சினையும் இல்லாத அளவுக்கு நாம் காரியம் ஆற்ற வேண்டும். விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், நிதியமைச்சர் அவர்களும் இந்த மன்றத்திலே, “பஞ்சம் வந்துவிட்டது, உணவுப் பற்றாக்குறை வந்து விட்டது” என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த நேரத்தில் விவசாயத்தை நாம் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்தியிலே இருக்கும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அப்படி நினைக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நேற்றைய தினம் இந்த மன்றத்திலே பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. துரைபண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது, “காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலே எங்களுக்கு அரைப்படியாவது போட்டார்கள் இப்போது அதுகூட இல்லையே” என்று சொன்னார்கள். அது தவறு. காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திலே இருந்த நிலைமைக்கும் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இன்றைய நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது பருவமழை பெய்யவில்லை. 1967 பிப்ரவரி வரையும் நல்ல விளைச்சல் இருந்தது. இருந்தும் கூட அரசாங்கம் ப்ரொக்யூர் பண்ணவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் அரசாங்கம் ப்ரொக்யூர் செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். பழைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அப்படி விட்டுவிட்டது. நாங்கள் அப்படி விட்டுவிடவில்லை. எங்கெங்கே விவசாயம் இல்லையோ, அங்கெல்லாம், விவசாயம் இல்லாத பகுதிகளில் எல்லாம் ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசியையும், இந்த அரசாங்கம் சபையை சரியான முறையில் செய்திருக்கிறது.

இப்பொழுது பருவமழை தவறி விட்டது. இந்தச் சமயத்தில் “படி அரிசி எங்கே?” என்று ‘அருமை காங்கிரஸ்’ நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்களும், நிதியமைச்சர் அவர்களும் இந்த மன்றத்

969 மார்ச் 6]

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

திலே நன்றியமாக, “மத்திய சர்க்காரை ஒரு லட்சம் டன் அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களின் பொறுப்பு என்ன? காங்கிரஸ்காரர்கள் எங்கனோ இந்த விஷயத்தில் ஒத்துப் போவார்களா? இதையெல்லாம் செய்யாமல் “திராவிட நாடு வாடை வீசுகிறது” என்று சொன்னால் என்ன பொருள்? குழந்தை பகிக்கிறபொழுது அழும். அதன் பொருள் என்ன? குழந்தை அழுவது தவறு? அழுகின்ற குழந்தைக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, திராவிடநாடு வாடை வீசுகிறது என்று சொன்னால் அதனுடைய பசி நீங்கிவிடுமா?

இன்றைக்கு ஒரு லட்சம் டன் அரிசி வேண்டும். காங்கிரஸ்காரர்கள் அத்தனைபேரும் சேர்ந்து இந்த அரசாங்கத்தோடு கைகொடுப்பார்களானால், மத்திய அரசு நிச்சயமாகக் கொடுக்காமல் போகாது. மத்தியிலே இருக்கும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்கக் கூடிய தன்மையிலே, இந்த அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டு போவதுதான் இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரருக்கு வேலையில்லாத நிலைமையை உண்டாக்கி விட்டது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள்கூட, “முன்பெல்லாம் பட்டுஷ்டியல் போராடப் போகிறோம், போராடப் போகிறோம் என்ற சொல் இருந்தது, ஆனால் இப்போது மன்னுகிறோம் என்று இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் மத்திய சர்க்காரோடு ஒத்திருப்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. மத்திய சர்க்காரோடு போராட்டம் இருந்தால்தான் இவருக்கு வேலை என்று சொல்கிறார்கள்; இல்லாவிட்டால் எந்த வேலையும் இவருக்கு இல்லாமல் போய்விடுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிக சாமர்த்தியமாகப் பட்டுஷ்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் ஒத்துழைக்காவிட்டால் திராவிட நாடு கேட்பார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு, எங்களை எதோ குற்றவாளிகளாக்கிப் போல் நினைத்துப் பேசுகிறார்கள். அப்படி காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைத்துக்கொண்டால், அது நடக்காது என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் நாட்டுப் பிரிவினையை விரும்புகிறவர்கள் அல்ல, தேசிய ஒற்றுமையை விரும்புகிறவர்கள். இந்தியா ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள். திராவிட நாடு வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை மத்திய சர்க்கார்தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். “எங்களை ஆளுவது தமிழ், எங்கனோ உறவுகொள்ள ஆங்கிலம்” என்று மத்திய சர்க்காரிடம் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டோம். இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்கார் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், இந்தியா ஒன்றாக, ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய ஆசை. இந்தியா ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டுமானால், தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டுமானால், ஆங்கிலத்தை மட்டும் ஆட்சி மொழியாகக் கொள்ள வேண்டும், இந்தியை அகற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தமிழர்களோடு, தமிழ் நாட்டோடு இனி சேர்ந்து வாழ முடியாது என்று மத்திய சர்க்காரே தீர்மானம் செய்து விட வேண்டும், (சிரிப்பு) நாங்கள் திராவிட நாடு கேட்கவில்லை. திராவிட நாட்டைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார்தான் முடிவு கட்ட வேண்டும்.

திரு. காமராஜ் அவர்கள் பாண்டிச்சேரியில் பேசும்போது, “இவர்களுக்குத் தெளிவான திட்டம் இல்லை” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டோம். ஆனால் இந்தி இருந்தால் தான் இனி உத்தியோகம் என்று மத்திய அரசாங்கத்தார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். தனியான திட்டம் எதுவும் இல்லை என்று சொல்வதன் நோக்கம் என்ன இருக்கிறது? மத்திய சர்க்கார் தான் இனி தெளிவு படுத்தவேண்டுமே தவிர நாங்கள் தெளிவுபடுத்திவிட்டோம். எங்களுடைய கருத்துக்குமாறாக எது நடந்தாலும் நிச்சயமாக நாங்கள் இந்த ஆட்சியில்

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1969 மார்ச் 6]

உட்கார்ந்திருக்க மாட்டோம் என்பதை மத்திய சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கை விடுத்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.—சிவப்பு விளக்கும் போடப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால்.—வணக்கம்.

***திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன் :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கிறது. இந்த விவாதத்தில் நான் கலந்துக் கொள்ளவே யோக்கியதை இல்லை. (சிரிப்பு) ஏன்? வருஷா வருஷம் இந்த பட்ஜெட் புத்தகத்தை வைத்துக்கொண்டு நான் தூங்குவேன். இந்த ஆண்டு தூங்கவே இல்லை. அதில் என்ன சமர்சாரம் என்று யார் படித்து யார் பேசுகிறார்கள்? (சிரிப்பு). “சூதாடுவார் போல மனம் துவண்டு துவண்டு வாதாடி என் பயன் வாய்க்கும் பராபரமே” என்பார். நான் சாமியைப் பத்தி சொல்லவில்லை. சொன்னால் சண்டைக்கு வந்து விடுவார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலே என்ன இருக்கிறது, இன்று நாடு எப்படி இருக்கிறது, மக்களுடைய நிலை என்ன, இதையெல்லாம் யார் பேசுகிறார்கள்—இந்தக் கட்சி அந்தக் கட்சியைத் தாக்குவது, அந்தக் கட்சி இந்தக் கட்சியைத் தாக்குவது—இப்படி வாதிட்டு வாதிட்டு என்ன பயன்? இதே பேச்சுத்தானா?

ஆகவே இப்போது இருக்கிற நிலைமையில் எத்தனையோ திட்டங்களைப் போடுகிறார்கள். அவ்வளவுதான். எது செயலுக்கு வருகிறது? நாட்டில் உள்ள நிலங்களை மூன்று அம்சத் திட்டத்தின் கீழ் ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பது என்று சொன்னார்கள். இரண்டு மூன்று மாதம் எங்கள் ஊரில் வெகு பராபரமாக இருந்தது. கடைசியில் நடந்தது என்ன? ஒருத்தருக்கும் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. இதுதான் நிலை.

எங்கள் மதுராந்தகம் தாலுக்கா—எங்கள் தொகுதி அங்கத்தினர் பல வகையில் எடுத்துச்சொன்னார். மிகுந்த மோசமான நிலையில் அந்தப் பகுதி இருக்கிறது. தண்ணீர்ப் பஞ்சம், சோத்துப் பஞ்சம்—பஞ்சம் பஞ்சம் என்று மக்கள் எல்லோரும் பேசுகின்றார்கள். நானும் ஒரு குரல் அமத்தான் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அங்கே இருக்கிறவன் சொல்லுவான்—“இந்தப் பாலி ஒன்றையும் சொல்லாமலேயே இருந்துவிட்டு வந்துட்டாண்டா” என்பான். ஆகவே நானும் ஒரு குரல் அழகிறேன். உடனடியாக எதுவும் செய்யாவிட்டால் முதலிலே கால்நடைகளைக் காப்பாற்ற முடியாது. மூன்று பேரகம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய இடத்திலே தண்ணீரே கிடையாது. மதுராந்தகம் ஊர் வறண்டு கிடக்கிறது. கால்நடையைக் காப்பாத்தினால்தான் அடுத்த வருஷமாவது சமாளிக்க முடியும்.

அடுத்து, அச்சரப்பாக்கம் பகுதியில் தொழுப்பேடு வெங்கடேசுவர ரெட்டியார் மில்லில் 14 டன் அரிசி இருந்தது. ஆகஸ்டில் அப்படியே தூக்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். அந்த அரிசி அங்கேயே இருந்திருக்குமானால் இன்றைக்கு அங்குள்ள மக்களுக்குப் பிரயோசனப்படும். அதே போல சூழைம்பேடு பெரிய நிலச்சுவான்தாரிடம் இருந்து ஆயிரம் கலம் நெல்லையும் அளந்து வந்துவிட்டார்கள். அவரும் கொள்முதலுக்குக் கொடுத்துவிட்டார். அது இருந்தாலாவது இந்தச் சமயத்தில் அந்தப் பகுதி மக்களுக்குப் பயன்பட்டிருக்கும். உடனடியாக அங்கிருக்கிறவர்களுக்கு எப்படியாவது உணவு தானியம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

28-ஆம் தேதி சபையில் பேசுகின்றபோது அண்ணன் என்பதைப்பற்றிச் சொன்னேன். அதை யாரும் நம்பிக்கை இல்லாமல் கவனித்தார்கள். அண்ணை என்றால் முருகா என்று அர்த்தம். முருகா என்றால் அண்ணன் என்று அர்த்தம். இதை சிதம்பர சுவாமிகள் திருப்போஜார் சன்னதி முறையில் சொல்கிறார். ஒரு தெய்வீக சக்தி மனிதனிடத்தில் இருந்தால் தான் இந்த உலகத்தை வசியப்படுத்த முடியும். ஆதம் சக்தி—சீரா சக்தி என இருவகையுண்டு. ஆதம் சக்தி, மகாத்மா காந்தி யிடத்தில் இருந்தது. அதனால் தான் இந்த உலகத்தை ஒரே நோக்கோடு

1969 மார்ச் 6]

[திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்]

அவர் பார்த்தார். 3 வயது குழந்தையைக் கேட்டால் கூட காந்தி தாத்தா ஜெயிலில் இருக்கிறார் என்று சொல்லும். அதே ஆதம் சக்தி அண்ணாவிடம் இருந்தது.

ஏதாவது தவறாகச் சொன்னால் தலைவர் இருக்கிறார், திருத்துவதற்கு. எல்லோருமேவா கையில் கம்பைத் தூக்கிக்கொண்டு கிளம்பிவிடுவது. நானும் 1957-இல் இருந்திருந்த சட்டசபையில் இருக்கிறேன். பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது அண்ணாவுக்கும் சுப்பிரமணியத்திற்கும் இடையே நெருப்பு பறக்கும். சபாநாயகர் டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் சொல்வார்கள்— “இரண்டு பேரும் என் முகத்தைப் பார்த்துப் பேசுங்கள், இரண்டு பேருமே பேசிக் கொண்டால் எப்படி?” என்பார்கள். அப்படியே சபை பாம்பு அடங்கினமாதிரி ஆகிவிடும்.

இங்கே என்னடா என்றால் ஆளுக்கு ஒன்று எழுந்து நின்று சொல் கிறார்கள். இது சட்டசபை இல்லையா? பட்ஜெட் பற்றிப் பேச வந்திருக்கிறோமா ராமாயணம் சொல்ல வந்திருக்கிறோமா? வீண் பேச்சிலேயே காலம் கடந்து போகிறது.

1958-ம் வருடத்திலேயே காங்கிரஸ் கட்சி உதவித் தலைவர் வியைகம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தக் கூவம் கால்வாய்ச் சீர்திருத்தம் பண்ணுங்கள், இதைப் பண்ணினாலேயே ஏற்றுமதி, இறக்குமதி நன்றாக நடக்கும் என்றார்கள். அப்போது இருந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரும் கேட்கவில்லை, இவங்களும் 2 வருஷத்தைத் தள்ளி விட்டார்கள். பாக்கி வருஷமும் ஓடிவிடும். அதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்யவேண்டும். ஏன் தெரியுமா? அண்ணா அவர்கள் கூவத்தின் முனையில்தான் சமாதி இருக்கிறார். இன்னும் 6 மாதம் யாரும் திருப்போரூர் போக மாட்டார்கள், பழனி போகமாட்டார்கள். திருத்தணி போக மாட்டார்கள். அண்ணா சமாதியைத் தரிசனம் செய்யவே ஜனங்கள் வந்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். அந்த தெய்வ சக்தி அவரிடம்தான் இருக்கிறது. தெய்வம் உண்டோ இல்லையோ, இதுதான் நடக்கும். வருகிற யாத்ரிகர்களுக்கு வசதியாக உடனடியாக இந்த கால்வாய்ச் சீர்திருத்த வேண்டும். அங்கங்கே ஆற்றோரம் சத்திரங்களை அந்தக்காலத்தில் கட்டி வைத்தார்கள். இப்போது என்னடா வென்றால் கதவு ஜன்னலைப் பிறுக்கிப்போய் விடுகிறார்கள். (சிவப்பு விளக்குப் போடப்பட்டது) எனக்கு கொஞ்சம் ஜாலத்தி நேரம் கொடுக்கக்கூடாதா? இந்த கூவத்தைச் சீர்திருத்தினால்தான் பொதுமக்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்.

என் தாலுக்காவிலே ரொம்பப் பஞ்சம். குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லை. நான் இதைப்பற்றிச் சுமமா பேசினால் பாகவதர் பேசியிருக்கிறார் என்றாவது சொல்வார்கள் அங்கே. ஆகவே இந்தப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் சரியான திட்டத்தைப் போட்டு, வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம். நான் சொன்னதையெல்லாம் தயவுசெய்து மறந்து விடாதீர்கள்.

*திரு. பெ. மலேச்சாமி : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டிப் பேசுகின்ற வாய்ப்புக்கிட்டியமைக்காக நான் நன்றி கூறுகிறேன். நன்றி கூறுவதற்கு முன்னால் செந் தமிழ்த் தேனீ, சிந்துக்குத் தந்தை, குவிக்கும் கதைக் குயில், இந்நாட்டின் பகையைக் கவிழ்த்த கதை முரசு, நீடு துயில் நீக்கப் பாடிவந்த நிலா, காடு கமழும் கற்பூரச் சொற்கோ அறம் பாட வந்த அறிஞன், புதிய மறம்பாட வந்த மறவன், காஞ்சி தந்த கோமான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு அஞ்சலி செய்கிறேன். ருஷ்ய நாட்டில் புரட்சியாளனாக விளங்கிய லெனினுக்கு லெனின்கிராட் நகரம் உருவாக்கியது பொதுவுடைமை அரசு, அதைப் போலவே சென்னை நகரத்திற் திறகு அண்ணகிராட் என்ற பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. மலேச்சாமி]

[1969 மார்ச் 6]

மாற்றுக் கட்டி நண்பர்கள் பேசும்பொழுது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உப்பும் இல்லை சப்பும் இல்லை என்று கூறினார்கள். அவர்களுக்கு உப்பாக இருப்பதுவரிதான். அதிகமாக வரிப்போட்டிருந்தால் உப்பை நாவிலே வைத்துச் சுவைத்திருப்பார்கள். வரியில்லாத காரணத்தினால்தான் அவர்கள் உப்பு இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். உண்மையிலேயே நான் கூறுவது சரியாக இருக்குமானால், இந்திய நாட்டின் சார்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயலாளராக உள்ள திரு. நரசிம்மன் அவர்கள் இந்தியாவைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது 'India is a laboratory for the taxes' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உலகத்தில் விண்ணுலகத்தைப்பற்றி ஆராய்கிறான் விஞ்ஞானி. சந்திர மண்டலத்திற்குச் செல்ல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதையும் அங்கே செல்லப்போவதையும் அறிவியல் உலகம் வியப்போடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்திய நாட்டிலே என்ன ஆராய்ந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் வரிகளை எப்படிப்போலாம் என்ற ஆராய்ச்சிகள்தான் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன, மொரார்ஜி தேசாய் வரி போடும் நிலைமையை அரசியல் வாதிகளுக்குத் தெரிந்ததை விட அதிகமாக பெட்டிக்கடை வைத்திருக்கிறவர்களும், மண்ணெண்ணெய் விற்கிறவர்களும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அன்றாடம் வாழ்வையில் ஒளி உமிழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற மண்ணெண்ணெய், அன்றாடம் வேளாண்மைத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் பயன்படுத்தும் உரம் இவற்றை நினைத்துப்பார்த்த மொரார்ஜி தேசாய் தமிழக அரசு தற்பொழுது புதுமையான திட்டங்களைத் தீட்டி நல்ல முறையில் முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. அதன்மூலம் மக்களுக்கு அந்தக் கட்சியின்பால் பாசம் ஏற்பட்டுவிட்டால், காங்கிரஸ் கட்சி மறுபடியும் போய்விடும் என்ற பயத்தால்தான் தமிழக அரசின் நல்ல முயற்சிகளுக்கு ஊறு விளைக்கும் முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

காந்தியைக் கோட்சே கொன்றான். காந்தியைத் தத்துவத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள் கொன்றிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழக அரசு எவ்வளவு உறுதியாக இருக்கிறது. மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே இந்த அரசு உறுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே 80 கோடி ரூபாயை இழந்து வருகிறது. மகாராஷ்டிரம், மைசூர், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களில் நீங்கள் காந்தியை இகோட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தீவிரமாக அமலாக்குவதற்குப் பதிலாக மதுவிலக்கை ரத்துசெய்து வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். தேசியம் பேசுகிற காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நீங்கள் டெல்லிக்குச் செல்கின்றபொழுது, காந்தியைத் தத்துவத்தைக் கையாண்டு கொண்டு வருகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு, காந்தியைக் கொள்கையின்படி நடந்துவருகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு மதுவிலக்கை அமல் நடத்துவதால் 80 கோடி ரூபாய் வருமானம் குன்றி வருகிறது, எனவே மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களே, அந்த 80 கோடி ரூபாயைக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், கெஞ்சுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். உலகத்திலே கொலை செய்வதைவிட கொலைசெய்யத் தூண்டுவதற்குத்தான் தண்டனை அதிகம். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே தூண்டி விடக்கூடியவருக்கு என்ன தண்டனையோ தெரியவில்லை. ஒரு நாட்டிலே ஒரு பகுதி மட்டும் சீர்பெற்றிருந்தால், அந்த நாட்டில் முழுமையான ஜனநாயகம் இருந்துவிடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

'We cannot be content with mere political democracy or with a State where the few are civilized and many merely fed and employed'.

என்று சொல்லியிருக்கிறார் லிவிங்ஸ்டன் என்பவர். இந்த நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிமட்டும் உணவுத் துறையிலே நிறைவேற்றம் பெற்றிருந்தாலும், பொருளாதாரத் துறையிலே தன்னிறைவு பெற்றிருந்தாலும், நாகரீகத்திலே நிறைவேற்றம் பெற்றிருந்தாலும் அது முழுமையான

1969 மார்ச் 6]

[திரு. பெ. மலைச்சாமி]

ஜனநாயகமாகிவிடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். எனவே முழுமையான ஜனநாயகம் வேண்டுமென்றால், இந்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்குரிய அதிகமான உரிமைகளை வழங்க வேண்டும். அதற்காக இந்திய அரசியல் சட்டத்தைச் திருத்தியாக வேண்டும். இதை நான் சொல்லவில்லை. 1952-ஆம் ஆண்டிலே

Sir Ivor Jennings என்பவர் 'The Indian Constitution vests control in the hands of the Hindus of the North'

என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்திய அரசியல் சட்டம் வடவர் ஆதிக்கத்திற்குத்தான் பயன்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இல்லாவிட்டால் மாநில அரசுக்குத் தேவைப்படுகின்ற உரிமைகளை வழங்காததற்குக் காரண என்ன? அரசியல் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதிலே உள்ள பிணைப்பை வைத்துக்கொண்டு, அரசியல் சட்டம் என்ற மாயையிலே தமிழக அரசையும், ஏனைய மாநில அரசுகளையும் இந்திய அரசு பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சட்டம், ஒழுங்கு பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே சட்டம் ஒழுங்கு காப்பாற்றப்படவில்லையான். ஏனென்றால் 1965-வது ஆண்டிலே தமிழகமெங்கும் புரட்சி பூத்த நேரம், தமிழகத்திலே இருக்கிற அரசியல் தலைவர்கள் சிறைச்சாலையிலே வதைக்கப் பட்ட நேரம். அது பற்றிய முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஃபைல்களை எல்லாம் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். சட்டம் ஒழுங்கு இருந்திருந்தால், பக்தவத்சலம் அவர்களைக் கைதுசெய்து இருக்கவேண்டும், இந்த அரசு. அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களையெல்லாம் பக்தவத்சலம் மறைத்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் காலம் கடக்கவில்லை. நான் இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தயவு செய்து பக்தவத்சலம் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டுமென்று. ஏன் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால் சாதாரணத் தவறு செய்தால் நீதிபதி தண்டிக்கிறார். முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்தவர் என்ற காரணத்தாலே நாட்டிலே செய்யக்கூடாத தவறை அவர் செய்திருக்கிறார். நிச்சயமாக இந்த அரசு பக்தவத்சலம்மீது உடனடியாக வழக்குத் தொடரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்திலே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருப்பவர் கூட்டுறவுக் கழகத்திலே அதிகமாகப்பண மோசடி செய்து இருக்கிறார்கள். சட்டம் ஒழுங்கு இல்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மக்களுடைய வரிப்பணத்தை அவருக்காக, அவருடைய சொந்தத்திற்காக ஏன் பயன்படுத்திக்கொண்டார், கூட்டுறவுக் கழகத்திலே அவர் ஏன் கொள்ளையடித்தார் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியினர் சட்டம் ஒழுங்கு இல்லை என்று சொல்லி வருகிறார்கள். இந்த அரசு பெருந்தன்மையுடன் நடந்துகொண்டு வருகிறது. இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அந்தக் காங்கிரஸ் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்மீது வினாவிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர்மீது வழக்குத் தொடர்ந்தால்தான் இந்த அரசை மக்கள் நம்புவார்கள், இந்த மந்திரி சபையை மக்கள் நம்புவார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்

* திரு எ. பாலசுப்பிரமணியம்: சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை பற்றிப் பேசும்போது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை அவை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதிக்கப்படக் கூடிய நேரம் தமிழ்நாடு மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நேரம். எங்கு பார்த்தாலும் வறட்சி, வறட்சி நிலை நாம் நினைப்பதைக் காட்டிலும் காட்டமாக இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். காவேரிக்கரை ஓரம் நீங்கலாக, தமிழகம் முழுவதும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. சென்னை, கோவை, மதுரை ஆகிய பெரிய நகரங்களிலேயே குடிநீர் பிரச்சினை மிகவும் கடுமையாகிவிட்டது. நேற்று

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1969 மார்ச் 6]

மதுரை முனிசிபல் சேர்மன் அவர்கள் 50 லட்சம் ரூபாய் அவசரக் கடன் தேவை என்று தந்தி அனுப்பி இருக்கிறார். நகரப்புறங்களிலேயே நிலைமை இப்படி என்றால் வானம் பார்த்த புஞ்சை இருக்கக்கூடிய கிராமப் புறங்களில் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். கூலிக்கார மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடிதண்ணீர் கூட இல்லாமல் பயங்கரமாகப் பாதிக்கக்கூடிய அபாயம் உருவாகியிருக்கிறது. மற்ற எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் விட முக்கியமான பிரச்சினையாக, தமிழக அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய பிரச்சினையாக வரச்சி நிலை கடுமையாக இருக்கிறது. குடிதண்ணீருக்கு உத்தரவாதம் செய்வதற்கு வேண்டிய அவசர நடவடிக்கைகளை “க்ராஷ் புரோகிராம்” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்களே அந்த முறையில் திட்டத்தைத் தீட்டி பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை எவ்வளவு தூரம் வெளியே கொண்டு வருவது சாத்தியம் என்று பார்த்து அவ்வளவையும் செய்வதை அவசரக் கடமையாக எடுத்துச் செய்தால்தான் இன்றுள்ள நிலைமையை ஓரளவு சமாளித்து கிராமப்புற, நகர்ப்புற மக்களுக்கு உதவமுடியும் என்பதை உணர்ந்து நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உணவு நிலைமையும் மோசமாகிக் கொண்டே வருகிறது. இந்த வறட்சி நிலை, பருவ மழை தவறியிருக்கும் நிலை, உணவுப் பற்றாக்குறை நிலை, எவ்வளவுதான் விளைந்தபோதிலும், நம் கைக்கு வந்து சேருவது இல்லை. சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் பட்ஜெட் விலைவாசிகளை மோல்நோக்கி நெருக்குகிறது. இப்போது, மக்களுடைய இந்தக் கஷ்டத்தைப் பயன்படுத்திச் கொள்ளையடிக்கும் கூட்டம் கட்டாயமாகக் கொள்ளையடிப்பார்கள். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 1942-43-ம் ஆண்டில் மகாயுத்தத்தின் போது பற்றாக்குறை தோன்றியதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கொள்ளையடிப்பதைப் பிழைப்பாகக் கொண்டு ஆதாயத்தையும் செல்வாக்கையும் வளர்த்துக் கொண்ட கொள்ளைக் கூட்டம் நாட்டில் இருக்கிறது. மக்களுடைய வறுமையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் கொள்ளையடிக்கும் கூட்டம் இருக்கின்ற நிலையில் கொள்முதல் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

தற்போது 20 சதவிகிதம் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்களைப் பொறுத்தவரை அது போதுமானதாக இருக்காது என்று சொல்லி வருகிறோம். அது சாதாரண காலத்திலேயே போதுமானதல்ல, இன்றுள்ள நிலைமையில் நிச்சயம் போதுமானதல்ல. மீதியுள்ள 80 சதவிகிதம் வெளியே நின்று விடுகிறது. மார்க்ட்பிள் சர்ப்ளஸ் என்ற உபரி பெரும்பாலும் அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கையிலிருந்து நேரடியாக வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுடைய கைக்குப் போய் செலுகிறது. இப்போதுள்ள பற்றாக்குறை நிலையில் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு வெளிச் சந்தையில் விலையை உயர்த்திக் கொள்ளைபாப் அடிப்பார்கள் என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது கொள்முதலைக் கட்டாயமாக அதிகமாக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மார்க்கட்பிள் சர்ப்ளஸ் முழுவதும் சர்க்கார் கைக்கு வரவேண்டும். அந்த வகையில் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் கையிலிருந்தும் நெல் சர்க்கார் கைக்கு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் ஓரளவு இந்தக் காலத்தில் அதிகக் கூப்பாடு இல்லாமல் சமாளித்துக் கொண்டு போக முடியும் என்பதை வற்புறுத்தி சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதே சமயத்தில் கிராமப் புறங்களிலே வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட தானியமே இல்லாதநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கால்நடைகளுக்கெல்லாம் கூட சன்னீர் இல்லாதநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கால்நடைகளுக்காகத் தனித் திட்டமே தயாரிக்க வேண்டும். புஞ்சைப் பிரதேசமாக இருக்கும் கிராமங்களில் சஞ்சித் தொட்டிகள் அமைக்கும் அளவுக்கு மோசமான நிலைமைகள்

1969 மார்ச் 6]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம்]

வளர்ந்து வருகின்றன என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கொள்முதல், விநியோகம் விஷயத்தில் தயவு செய்து அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பி காரியங்களைச் செய்வது என்ற போக்கை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். ஆங்காங்கு பிரஜைகளின் கமிட்டிகளை எல்லாத் தரப்பினரையும் கொண்டு அமைத்து முறையாக கொள்முதல், விநியோகம் ஆகியவற்றுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் ஜனங்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க உத்தரவாதம் உண்டாகி ஓரளவுக்கு அமைதியைக் காப்பாற்ற உதவியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, மண்ணெண்ணெய்த் தட்டுப்பாடு. மொராஜ்ஜி பட்ஜட் வருவதற்கு முன்னாலேயே அதற்குத் தலைவலி ஏற்பட்டுவிட்டது. பட்ஜட் வந்த பிறகு கடுமையாகியிருக்கிறது. புதிய வரிகள் விதிக்கப்பட்டு நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கான தாய்மார்கள் தகர டின்களோடு உட்கார்ந்திருக்கும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு யோசனை— மண் எண்ணெய்க்கும் கார்டு கொடுத்து விநியோகம் செய்யும் முறையை ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது? 1942-43-ம் ஆண்டில் விறகு, கரி, மண்ணெண்ணெய் போன்றவற்றுக்குக் கார்டு கொடுத்து எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் அளவுக்கு உத்தரவாதம் இருந்தது. கட்டாயமாக, நீண்ட கியூ வரிசை இல்லாமல் சமாளிக்கக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

சீனி—அதுவும் நெருக்கடியாக இருக்கிறது. வெளி மார்க்கட்டுகளில் கிலோ 4 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. கண்ட்ரோல் மார்க்கட்டில் கிடைப்பது அற்பமாக இருக்கிறது. இதிலேயும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். குடி தண்ணீர், உணவு, மண்ணெண்ணெய், சீனி ஆகிய நான்கு விஷயங்களிலே சீரான விநியோகம் ஏற்பட்டு மக்களுக்குக் குறைந்த பட்ச அளவாவது கிடைக்க வேண்டுமென்பதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதற்காகத் தனியாகக் கிராண்ட், விசேஷ நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்டிக் கேட்பது முற்றிலும் நியாயமானதாக இருக்கும்.

நிதி நிலை அறிக்கையிலே மத்திய அரசு, மாநில அரசு உறவு முறைகள் சம்பந்தமாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி எங்கள் கட்சியின் கருத்தை ஏற்கனவே வெளியிட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசிடம் இருக்கும் அதிகாரங்கள், நிதி வசதிகள் எல்லாம் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். மத்திய அரசு முக்கியமான இரண்டொரு அதிகாரங்களைத் தவிர, பாதகாப்பு, போக்கு வரத்து, அந்நிய நாட்டுப் பிரச்சினை ஆகியவற்றைத் தவிர, மற்றவற்றை எல்லாம் மாநில அரசுகளிடம் பகிர்ந்து கொடுத்துவிட வேண்டும்.

மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்ற நிலையில் நாம் மத்திய அரசிடம் நிதி கேட்பது சரி, கேட்கத்தான் வேண்டும். வாங்கத்தான் வேண்டும், அதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதிலே எந்த விதமான சந்தேகமும் கிடையாது. அதே சமயத்தில் மத்திய அரசு எப்படிப் பணம் பெறுகிறது என்பதையும் ஆலோசிக்க வேண்டும். மத்திய அரசு பணம் பெறுவதற்காக வைத்திருக்கும் வழிகள் கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக ஓரே விதமாக இருக்கிறது. புதிய வரிகளை சாமானிய மக்கள் மீது விதிப்பது—நோட்டு அடிப்பது, அந்நிய நாட்டிலிருந்து கடன் பெறுவது ஆகிய மூன்று வழிகளைத்தான் கடந்த 20 ஆண்டுகளாகக் கையாண்டு வருகிறார்கள். இந்த வழிகள் நாட்டில் நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இதன் விளைவாகத்தான் கஷ்டங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. இந்த வழிகளின் காரணமாக ஏகபோகமாக இருப்பவர்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்க, நாட்டிலே வறுமையும், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஆண்டிக்காண்டு வளர்ந்து கொண்டே வரும் நிலையில் அதைச் சமாளிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நிப்படிப்பட்ட நிலையில் மத்திய அரசிடம் பணம் கேட்கும்போது ஓட்டைப் பெட்டியைக் காட்டுகிறார்கள். எங்களாலேயே சமாளிக்க முடியவில்லை என்று பலவிதமான பதில்களைத் தருகிறார்கள்.

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம்]

[1969 மார்ச் 6]

இதை மாற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் கூட்டங்களில் பங்கு கொள்ளுகிறபோது ஒத்த கருத்துடையவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மாற்று வழிகளில் பணம் பெற மத்திய அரசு நிதிக் கொள்கையை மாற்ற போராட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி ஒரு மாற்றுத் திட்டம் உருவானால்தான் இந்தப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான பரிசுரத்தைக் காண முடியும்.

கைத்தறி பற்றி இந்த மூன்றாவது பட்ஜெட்டில் கூட ஒரு வார்த்தை சொல்லவில்லை. ஆறு லட்சம் பேருடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சினை இதிலே அடங்கியிருக்கிறது. சருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், விசைத் தறி இல்லையென்று பிரகடனத்தைச் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும்—தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில்.

இருக்கும் வேலையையாவது பாதுகாக்க வேண்டும். மில் வாசல் வீலைக்கு நூல் கிடைக்க வேண்டும். வருடம் பூராவும் இந்த பத்துப் பைசா ரிபேட் நீடித்துக் கிடைக்க வேண்டும், சொஸைட்டியில் உற்பத்தியானாலும் சரி, அல்லது வெளியே உற்பத்தியானாலும் சரி. இதற்கு உத்தரவாதம் இருந்தால் பஞ்ச காலத்தில், இருக்கிற தொழிலையாவது நீடித்துக்கொண்டு போக உதவியாக இருக்கும்.

ம.வ.
11-3

ஆலைகள் பற்றி பலவிதமான கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. எந்த முடிவில் இருக்கிறோம் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. கார்ப்பரேஷன் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. அது தினைஷ் சிங் வழி. போகாத ஊருக்குள்ள வழியாகும் அது. மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகத் திற்கு உதவி அளிப்பதற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் டோக்கனாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிக்கைப்பார்வாக்கும்போது, மறு புறத்தில், மெர்ஜர் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஓடாத ஆலைகளை ஓடும் ஆலைகள் எடுத்துக்கொள்வது என்றால் உள்ள கடன்களோடு எடுத்துக்கொள்ள சம்மதிக்க வேண்டும் என்ற நிலை வரும். இரு தரப்புப் பங்குதாரர்களின் சட்ட உரிமைகள் பாதிப்பு என்ற சிக்கல் வரும். இதில் சட்ட சம்பந்தமான பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். இதையும் சமாளிக்க முடியும் என்று தோன்றவில்லை. மில்களை எடுத்து அரசே நடத்த வேண்டும், அப்படி எடுத்து நடத்தும்போது பழைய கடன்களை எல்லாம் உறைய வைத்துவிட்டு, ஐந்து அல்லது பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் அவை தரப்படும் என்று கூறி, அவற்றை ஏற்று நடத்த வேண்டும். அது தவிர வேறு மார்க்கமில்லை. அன்னா அவர்களின் வாக்குறுதிப்படி நடக்க வேண்டிய காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது. தெளிவானதொரு முடிவிற்கு வந்து ஆலைகளை எடுத்து நடத்த வேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசின் அங்கீகாரத்தைப் பெற, அதற்காக வேண்டிய போதிய நிதி வசதியைப் பெற இந்த அரசாங்கம் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு எங்கள் ஒத்துழைப்பு இருக்கும்.

ஒரு வார்த்தை. சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளக் கமிஷன் நியமிப்பது. பல மாநிலங்களிலும் சம்பளக் கமிஷன்களை அமைத்துவிட்டார்கள். இதில் நாம் தயங்கக் கூடாது. கட்டாயம் ஒரு சம்பளக் கமிஷனை ஏற்படுத்த வேண்டும். இரகசியக் குறிப்பேடு முறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பது பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குசகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் தீவிர நடவடிக்கைகள் தேவை.

மாணவர்கள் பல சங்கங்களை அமைத்துச் செயல்படுகிறார்கள். தேசிய மாணவர் சங்கம் என்று காங்கிரஸ் சார்பாக மாணவர்கள் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கின்ற மாணவர்கள் சங்கம் உள்ளது. ஆனால் மார்க்ஸிஸ்ட், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோடு தொடர்புள்ள சங்கங்களை தனியாகக் கண்காணிப்பதற்காக சுற்றறிக்கைகளை விட்டிருப்பதாக எண்குத்த தகவல் வந்திருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை நம்பும் இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கக் கூடாது, அது discrimination ஆகும் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

1969 மார்ச் 6]

*திரு. மு. இரத்தினசபாபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் ஒப்பற்ற தலைவரும், எங்களை வழிகாட்டியும், அரசியல் ஆசானும், தமிழகத்தை நல்ல முறையில் நிர்வகித்து வந்தவருமான பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவிற்கு எனது அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொண்டு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முன்வந்துள்ளேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது இந்திய அரசுக்குட்பட்ட பல மாநிலங்களும் எவ்வளவு இக்கட்டான நிலைமையில் தங்களது நிதி நிலை அறிக்கைகளையும், திட்டங்களையும் தயார் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஒரு மாநிலமும் சுயேச்சையாகத் தன் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்க முடியாத நிலையில் நிதிக் குழுவின் அறிக்கையை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டக் கமிஷனின் அறிக்கையை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கும் மேலாக மத்திய அரசின் தயவை எதிர்பார்த்துத் தான் நிதி நிலை அறிக்கைகளைத் தயாரிக்க வேண்டிய பரிதாபகரமான நிலை பல மாநிலங்கள் உள்ளன. அந்த முறையில் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, பல இடங்களில் மத்திய அரசை வேண்டியும், நிதிக் கமிஷனின் தீர்ப்பை எதிர்பார்த்தும் இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இவ்வளவு இக்கட்டான நிலைமையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருந்தாலும் கூட, விவசாயத் துறையிலும் மற்ற பல துறைகளிலும் எவ்வளவு நலன்களைச் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு நலன்களையும் செய்வதற்காகப் பல திட்டங்களை நம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் கூறவேண்டுமென்றால், கல்விக்காக இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டைவிட ஏறக்குறைய ஒன்பது கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, புகழாக வகுப்பிற்கு வருகிற ஏரால் திங்களிலிருந்து இலவசக் கல்வி என்ற முறையில் நல்லதொரு திட்டத்தை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அதே போல் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முன்பு கூறிய யோசனைப்படி, திருமணக் கடன் கொடுக்கக்கூடிய நல்லதொரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். அதே போல் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் ட்ராப்டர்கள் கிடைக்கவும், அவற்றிற்கு வேண்டிய மற்ற உறுப்புகளான டயர், டியூப் போன்ற சாமான்களை எளிதாகப் பெறும் வகையில் அரசாங்கமே அதற்கு வேண்டிய முறையில் விநியோகம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்து வழிவகை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசும்போது என் தொகுதி சார்பாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கைக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிற்பாடு அப்போது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், மற்ற அமைச்சர்களையும் பல முறைகேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, என் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய வைப்பாறு நதிக்குக் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டினால் நீர்ப்பாசன வசதிக்குப் பெருமளவு உதவியாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, அத்திட்டத்தை இந்த அறிக்கையில் சேர்த்திருப்பதற்காக என் தொகுதி மக்கள் சார்பிலும், என் சார்பிலும் இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மதுரையில் நடந்த சம்பவத்திற்கு இந்த அரசே முழுப் பொறுப்பாளி என்று குற்றஞ்சாட்டிப் பேசினார்கள். ஒன்றை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 28-ம் தேதி அன்று இங்கு கொண்டுவரப்பட்ட கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு மறுமொழி அளிக்கும் வகையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது இந்த நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்த நபர் பற்றித் தெள்ளத் தெளி

[திரு. மு. இரத்தினசாரபதி]

[1969 மார்ச் 7]

வாகப் பேசினார்கள். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவற்றிற்குப் புறம்பான வழியில் போலீஸுக்குக் கீழ்ப்படியாது இரண்டு முறை சம்மன் அனுப்பியும் அதைப் பெற மறுத்தும், இந்த அரசுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் பிரசாரர்கள் பொது மேடைகளில் பேசும்போது அவரது செய்கையை ஊக்குவித்து ஐ.ஜி. என்னை விடக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குகிறார், என்னைவிட குறைந்த வருமான வரி கட்டுகிறார், ஆகவே போலீஸுக்குப் பணிந்து விடுவோமா என்று பேசி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டதொரு நிலையை காங்கிரஸ்காரர்கள் உருவாக்கி வருகிறார்கள். ஆகவே, சட்டம், அமைதி இவற்றைப் பாதுகாக்க யார் ஒத்துழைக்கிறார்கள், யார் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதை நாடு அறியும் என்று விளக்கிக் கூறினார்கள். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவற்றைப் பாதுகாக்க காங்கிரஸ்காரர்கள் விரும்புவார்களானால், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு சம்பந்தப்பட்ட அந்த நபர்கள் அனுமி, சட்டத்திற்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் ஒத்துழைக்கக் கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்க வேண்டும். அமைதியைக் குலைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துவிட்டு, மக்கள் வரிசையாகத் தான் நின்றார்கள், அவர்கள் எந்தவிதக் குற்றமும் செய்யவில்லை, ஆனால், போலீஸார்தான் இம்சைப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். மதுரையில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் எந்தநேரத்திலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை—அவர்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அவர்களை—எதிர்க்குத் துருத்தி வருகிறார்கள் என்பதைச் சாத்திரம் கூறும். எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் 1946-ல் கருப்புச் சட்ட மரநாட்டில் செய்யப்பட்ட அட்டோயிங்களை இந்த நாடு மறந்திருக்காது. அதே போல் 1965-ல் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில் இதே காங்கிரஸ்காரர்கள் மாணவர்கள் துக்க தினமாகக் கருதி ஊர்வலம் வந்தபோது வழி மறித்து அவர்களை வெட்டிப் படுகாயப் படுத்தி ஒரு பெரிய பரபரப்பான சூழ்நிலையை தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தியதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம். ஆக, இப்படிப்பட்ட நிலையிலே அவர்கள் ஒரு மோசமான, பட்டமான சூழ்நிலை உருவாக ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டிலே சட்டம், அமைதி கெட்டுவிட்டது, ஆகவே, இதைக் காப்பாற்ற இந்த அரசு தவறிவிட்டது என்றெல்லாம் குற்றஞ் சாட்டுவது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே 1966-ஆம் ஆண்டு ஒரு குழுவின் ஏற்படுத்தி, தமிழகத்திலே உள்ள வறட்சிப் பகுதிகள் எவையெவை என்று கண்டுபிடித்து, அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன்படி, தமிழகத்திலே 31 வட்டங்கள், அதாவது தாலுக்காக்கள், வறட்சியான பகுதிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட நிலைமை இருந்துவருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் கோவில்பட்டியும் வறட்சியான பகுதியாக நெல்லை மாவட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே மிக மிக வறட்சியான பகுதியாகும். தமிழகத்திலேயுள்ள எந்தப் பகுதியிலும் அதைப் போன்ற [வறட்சியைக் காண முடியாது. மிகப் பரந்த கோவில்பட்டியில், நல்ல முறையில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செய்யாமல் போனால் நிச்சயமாக அங்குள்ள மக்களுக்கு எதிர்காலம் இருக்க முடியாது. இன்று இந்தத் திட்டத்தில் வைப்பாற்றின் குறுக்கே அணை கட்டுவது சேர்க்கப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிகரமான காரியமாக இருந்தாலும், நிச்சயமாக அந்த மக்களுக்கு அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால்—அது கடற்கரையை ஒட்டிய பகுதியாக இருப்பதால், மழைகாலங்களில் பல ஓடைகளில் தண்ணீர் நிறைய இருக்கின்றது.—அப்படிப்பட்ட ஓடைகளை மறித்து புதிய புதிய குளங்களை உருவாக்கினால்தான் விவசாயத்தைச் செழிப்பாக எதிர்காலத்தில் செய்து தர முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாக, அங்குள்ளவர்

1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது
பொது விவாதம்

473

1969 மார்ச் 6]

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

கள் சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டத்திலிருந்து பல திட்டங்களைத் தயாரித்து இந்த அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 20, 25 குளங்களை அமைக்க முடியும். ஜமீன்தார் காலங்களிலே அவர்கள் மக்களை வாட்டி வதைத்து, பல குளங்களை அழித்ததன் காரணமாக, குளங்கள் உடைப் பெடுத்தும், தூராகவும் ஆன காரணத்தினால், குளங்களின் நீர்ப் பிடிப்பு நிலங்களை எல்லாம் பட்டாவாக மாற்றி அமைக்கக் கூடிய நிலை உருவானது. எனவே, உடைந்த குளங்களை, மராமத்து இல்லாத குளங்களைப் புதுப்பித்து, புதிய குளங்களை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி மக்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள் நிறைய வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட குளங்களைப் புதுப்பிப்பது, அவைகளை மராமத்து செய்வது போன்ற காரியங்களுக்கு அங்குள்ள மக்களுக்கு நல்ல முறையில் திட்டங்களை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு பருவ மோசம் செய்துவிட்ட காரணத்தினால், குளங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல், விவசாயம் செய்யக்கூடிய நஞ்சைப் பயிர்கள் வாடிப் போய், அங்குள்ள மக்கள் சங்கடத்தில் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அந்தத் தாலுக்காவில் உள்ள மக்களுக்குக் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் பல கிராமங்களில் சங்கடமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆற்றுக் கரைகளிலே உள்ள ஒரு சில ஊர்களிலேதான் குடிக்கத் தண்ணீர் இருக்கிறது. மற்றபடி, ஐந்தாறு மைல் உப்புறமாக உள்ள கிராமங்களில் குடிப்பதற்குக் கூடத் தண்ணீர் இல்லாமல் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் அவசர வேலைத் திட்டங்களைத் துவக்கி, குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய கிணறுகளைத் தோண்டுவது அல்லது ஆற்றிலே போரிங் வைத்து அங்கிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்வது ஆகியவைகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை தித்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அண்ணாவின் கொள்கைப்படி நடப்போம், அவர் வகுத்த வழியில்தான் செல்கிறோம் என்று சொல்லும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி, அண்ணா அவர்கள் வகுத்த வழி என்ன என்பதை எங்களைப் போன்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு அவரது கொள்கை பற்றி வெள்ளை அறிக்கை, கொள்கை அறிக்கை ஒன்றை இந்த அவையிலே வைத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். காரணம் என்னவென்றால், தங்களை கொள்கை பற்றிப் பலரும் பலவிதமாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவியேற்றபின், இந்த அமைச்சரவை விஸ்தரிப்புப் பிரச்சினை இருந்து கொண்டதான் இருந்தது. மறைந்த முதலமைச்சரவர்கள் உயிருடன் இருந்த நேரத்தில் பணக்காரர்களுக்கு இந்த அவையிலே பதவி கிடையாது, அமைச்சர் பதவி கிடையாது என்று கூறினார்கள். இது பற்றி எல்லோரும் பேசிக்கொண்டும் இருந்தார்கள். ஆனால், மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களையே பணக்காரருக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்துப் பலரும் பலவிதமாகப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். கட்சியிலே, பல ஆண்டுகளாக இருந்து, கட்சிக்காகத் தியாகம் செய்தவர்கள், குறிப்பாக எனக்கு முன்பு பேசிய அருமை நண்பர் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள், திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள், திரு. சிவசாமி அவர்கள் இன்னும் திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி போன்றவர்களெல்லாம் இருக்கின்ற நேரத்தில், புதிதாகக் கட்சிக்கு வீந்தவர், அதுவும் பல கட்சிகளிலே இருந்தவர், கட்சிவிட்டுக் கட்சி மாறியவருக்குப் பதவி கொடுத்திருப்பதாகப் பொது மக்களிடத்திலே பேச்சு இருக்கிறது.

[1969 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மன்றத்திலே ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கிறது. அங்கத்தினர்களைப் பற்றித் தனிப்பட்ட முறையிலே குறிப்பிடக்கூடாது என்று. அது சுவையாக இருக்கலாம். ஆனால், நம்முடைய மன்றத்திலேயிருக்கின்ற ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே, குறிப்பிட ஒரு அங்கத்தினரைப் பற்றிப் பேசுவது நல்லது அல்ல.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : பாயிண்ட் ஒஃப் ஓர்டர்ஸல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் சார், எனக்கு மந்திரி பதவி உண்டா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி நான் எங்கள் கட்சிக் கூட்டத்திலே பேசிக்கொள்ளலாம். எனவே அங்கத்தினருடைய தயவு தேவையில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : எதற்காக நான் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன் என்றால், ஜனநாயகம் அழிகிறது, தியாகம் அழிகிறது, பணம் சிரிக்கிறது என்பதற்காகத்தான் குறிப்பிட்டேன். இன்னும் பொது மக்களிடத்திலே பேசப்படுவது என்னவென்றால், தென்காசித் தேர்தலுக்காக, அண்மையிலே நடைபெற்ற நாகர்கோவில் தேர்தலுக்காக பல லட்சங்கள் செலவு செய்ததனால் இந்தப் பதவி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள், இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்றவரைப் பற்றிக் குறைவாகப் பேசுவது சபையின் மரபைக் கெடுக்கிறது என்று சொன்ன பிறகுத் தொடர்ந்து ஐ.அ.கே.போல உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : காரணம். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினன் என்ற முறையிலே, தமிழக சட்டமன்றத்தின் பெயர், அமைச்சரின் பெயர் இப்படி அடிபடுகிறதே என்பதால்தானே தவிர, தனியாகக் குறிப்பிட்டு அமைச்சரவர்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை வேண்டுமென்றால் சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே பேசிக்கொள்ளுங்கள், சட்டமன்றத்திற்குள் வேளையில் உறுப்பினரைப் பற்றிக் குறை கூறுவது சட்டமன்றத்தின் மரபைக் கெடுக்கிறது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : அதற்கடுத்தபடியாக, என் அருமை நண்பர் திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் இங்கு பேசுகின்ற நேரத்திலே காலஞ்சென்ற கனம் முதலமைச்சரவர்களுடைய மரணத்திற்குக் காரணம் டாக்டர்கள்தான், அதற்காக விசாரணைக் குழு அமைக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டார்கள். அத்துடன், அண்மையிலே கோயம்புத்தூர் கட்சிக் கூட்டத்தின்போது கூட.....

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : காலஞ்சென்ற முதலமைச்சரவர்களுடைய மரணத்திற்குக் காரணம் டாக்டர்கள்தான் என்று நான் சொல்லவில்லை. காலஞ் சென்ற முதலமைச்சரவர்களின் சிகிச்சை பற்றிப் பல் வேறுக வெளியே பேசப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர, இன்னுர்தான் காரணம் என்று நான் கூறவில்லை. நம்முடைய டாக்டர்கள் மீது அவதூறுகப் பத்திரிகைகளிலே விஷயங்கள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. அதற்காக விசாரணைக் குழு ஏற்படுத்தி ஒரு முடிவு காணவேண்டுமென்றுதான் கூறினேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவரவர்களே, நானும் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பேச்சைக் குறித்து ஆதரவாகத்தான் பேசுகின்றேனே தவிர அவர்களுடைய பேச்சை எதிர்த்து நான் இப்பொழுது பேசவில்லை. இந்த விசாரணைக் குழு மிகுந்த அவசியம் என்பதை இந்த மன்றத்திலே வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

969 மார்ச் 6]

[திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை]

அடுத்தபடியாக சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது. காங்கிரஸ் கட்சியினால் வாங்கப்பட்ட சுதந்திரம், அந்த சுதந்திரத்தின் அடிப்படையிலே அளிக்கப் பட்ட ஜனநாயகம், அந்த ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையிலே அன்று எதிர்க் கட்சியிலிருந்து இன்று ஆளும் கட்சியிலே அமர்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் ஆட்சியுரிக்கின்ற நேரத்தில் ஜனநாயகம் போய்விட்டது என்று கூறினால் மிகையாகாது.

எனக்கு முன்பு பேசிய அருமை நண்பர் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் வாரியார் அடி பட்டது குறித்து காங்கிரஸ்காரர்கள் பரிந்துகொண்டு பேசுகிறார்கள் என்று பேசுகிறார்கள் அவர்கள் பரிந்து பேசுகிறார்கள் என்பது பிரச்சனை அல்ல, ஜனநாயகத்திலே ஒருவர் - அடிபட்ட நேரத்தில் இருக்கின்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் அண்ணாவைப் பற்றிப்பேசுகிறார்கள், அதற்காக அடிபட்டது நியாயம் என்று பொருள்பட பதிலளிக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகின்ற நேரத்தில் உள்ளபடியே ஜனநாயகம் செத்துவிட்டது என்று தான் குறிப்பிட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அந்த அடி ஜனநாயகத்திற்குக் கொடுத்த அடி என்று குறிப்பிட்டால் மிகையாகாது. காரணம், ஜனநாயகத்தில் அண்ணாவைப் பற்றி பேசக்கூடாது என்று இருக்கின்றதா? நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கட்சியிலே உள்ள பல தலைவர்களைப்பற்றி பல கட்சிக்காரர்கள் பலவிதமாகத்தான் பேசுகிறார்கள்.***

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காலஞ்சென்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பேசியதாக ஒரு தவறான கருத்தை சொல்கிறார்கள். எந்தப் பத்திரிகையிலே அவர்கள் பேசியதாக வந்தது, ஆதாரங்கள் வைத்துக் காண்டு ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் பேசவேண்டும். * என்றைக்குமே ஆதாரம் இல்லாமல் ஒன்றைச் சொல்வதும் வின்னாலே அதைத் திருப்பப் பெற்றுக்கொள்ளுவதும், சபையில் நடந்து வருகின்ற திசுழ்ச்சியாக இருப்பதைத் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மறைந்த முதலமைச்சரைப் பற்றி அவர் சொல்லவேண்டாமென்று கூறுகின்ற நேரத்தில் அவர் கூறியதை நீக்குவதற்கான தீர்ப்பை அளிக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மன்றத்திலே ஒரு உறுப்பினர் ஏதாவது ஒன்றைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் தக்க ஆதாரங்களுடன் பேசவேண்டும். ஆதாரங்கள் மன்றத்தின்முன் வைக்கவேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது நீங்கள் பேசியது எந்தப் பத்திரிகையிலே இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கு உங்களுக்கு உரிமை உண்டு. அப்படி இல்லையென்றால் அந்தப் பகுதி நடவடிக்கை குறிப்பி விருந்து நீக்கப்படுமென்று நான் கூறுகிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அங்கத்தினரவர்கள் மறைந்த முதலமைச்சரைப் பற்றி மட்டுமல்ல, இப்பொழுது இருக்கிற ஒருவரைப் பற்றியும் மிக இமீவான முறையிலே பழைய முதல்வர் பேசியதாக இப்பேரவையிலே பேசுகிறார். அது அவர்களுக்கு அவமானம் தரக்கூடிய வாசகமாகும். சபையிலே, உரிமையிருக்கிறது என்பதால் யாரைப் பற்றியும் பேசலாம் என்கின்ற குறிக்கோளிலே பேசக் கூடாது. முறையற்ற வாசகத்தைச் சொல்லி உள்ளார்.

* * * * *

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, அண்மையிலே நடைபெற்ற உரைத் தமிழ் மாநாட்டிலே.....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

***மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னது முக்கியமான விவகாரம். மறைந்த முதல்வர் அவர்களேப் பற்றிய விவகாரம். மறைந்த இந்தியப் பிரதமரைப் பற்றிய விவகாரம். உயிரோடு இருக்கிற ஒருவரைப் பற்றிய விவகாரம். இத்தனை பேரையும் இழுப்பதோடல்லாமல், அவருடைய கருத்துக்களை வேறு உருவம் கொடுத்து பேசுகிறார்கள். எந்த இடத்திலும் அவர் பேசவும் இல்லை, எழுதவும் இல்லை, அதற்கு ஆதாரமும் கிடையாது. இப்படி இந்த மன்றத்தினுடைய உரிமைகளை அங்கத்தினர் துஷ்பியோகம் செய்கிறார். ஒன்று அவர்கள் நிரூபிக்கவேண்டும், அல்லது வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்பதுதான் முறைபானது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் தொடரலாம்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : என்னுடைய பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், இங்கே இல்லாமல் வெளியிலே இருக்கிற ஒருவரைப் பற்றி *** அந்த வார்த்தையை அவர் உபயோகித்திருப்பது தவறான காரியம் என்பதுதான். அதை அவர் உடனே வாபஸ் வாங்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவருடைய மரியாதை காப்பாற்றப்படும், சபையினுடைய மரியாதை காப்பாற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியைத் தான் சொன்னேன் தவிர....(மணி அடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிகையிலே வந்ததாகத் தான் நீங்கள் சொன்னீர்கள், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அது எந்தப் பத்திரிகையிலே வந்தது என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது நிரூபிக்க வேண்டும். அப்படி நிரூபிக்க முடியாது என்றால் உங்களுடைய வார்த்தையை நீங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வதுதான் முறை.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : பத்திரிகையில் வந்த நினைவில்தான் சொன்னேன். அது பிறருடைய மனத்தை புண்படுத்தும்படியாக இருந்தால் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எச். வி. ஹாண்டே : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இது பத்திரிகையிலே வந்தது என்று கூறுகிறார். எந்தப் பத்திரிகையிலே வந்தது என்று தெரியாது. அப்படி வந்திருந்தாலும் கூட.....

திரு. கே. விநாயகம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

DR. H. V. HANDE : Sir, when I have already raised a point of order, the hon. Member Thiru Vinayakam must sit down.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, it is a closed matter.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மன்றத்திலே உள்ள ஒரு உறுப்பினருக்கு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவதற்கு எந்த நேரத்திலும் உரிமையுண்டு.

திரு. எச். வி. ஹாண்டே : நம்முடைய விதிகள் பிரகாரம், ஒரு வேளை ஏதாவது ஒரு பொறுப்பற்ற பத்திரிகையிலே எந்தச் செய்தி வந்திருந்தாலும் கூட அத்தகைய செய்திகளை இங்கே சொல்வது முறையல்ல. அவர் சொல்லியதைப்போல, ஒரு வேளை தவறாக அப்படி ஒரு பத்திரிகையிலே வந்திருந்தாலும் அந்த பத்திரிகையை இங்கு படிக்கலாமா? அது பொறுப்பற்ற பத்திரிகையாக இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் சபாநாயகருடைய உத்தரவை வாங்கிக்கொண்டு பேச வேண்டுமே தவிர, எந்தப் பத்திரிகையிலே வந்தாலும் அதை இங்கே பேசக் கூடாது. அப்படி இருக்கும்போது

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1969 மார்ச் 6]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

பத்திரிகையிலே வராததைப் பேசும்போது அதை “எக்ஸ்பஞ்ச்” பண்ணுவதுதான் முறையாகும் ஸ்லஸ்படி, என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, அதற்கு அடுத்த படியாக 3-9-1967-ம் தேதி அன்று “முரசொலி” பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. தங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் அந்தக் குறிப்பை மாத்திரம்.....

திரு. எஸ். ஜே. ராமாமி : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பேசிய பேச்சானது பத்திரிகையில் கூட வரக்கூடாது என்று தாங்கள் ஆணையிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றவர்கள் பார்த்தால் நம்மை என்ன சொல்வார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதி பத்திரிகையில் கூட வர வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : குறிப்பிட்ட பகுதி என்று சொன்னால் அவர் குற்றம் காட்டின பகுதியை மட்டும் தான் “எக்ஸ்பஞ்ச்” பண்ண வேண்டும். அதுதான் நியாயம். வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதும் இந்த மன்றத்தினுடைய பதிவேட்டிலே இடம் பெற வேண்டும். அதையும் சேர்த்து “எக்ஸ்பஞ்ச்” பண்ணக் கூடாது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தலைவர் அவர்களே, 3-9-1967-ம் தேதியன்று “முரசொலி” பத்திரிகையிலே மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைப் பற்றி ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. பத்திரிகை முழுவதையும் கொண்டு வரவில்லை. அதனுடைய குறிப்பை மட்டும் கொண்டு வந்தேன். தங்களுடைய அனுமதியின்பேரில் அதைப் படிக்கின்றேன். “தான் ஒரு எமியர்” என்றும் துறவி என்றும்.....

திரு. முனு. ஆதி : அவர் படிக்கின்ற அந்த வார்த்தைகளைத் தலைவர் அவர்கள் படித்து முறையானது என்று அனுமதித்த பிறகுதான் அவர்கள் படிக்க வேண்டும். அனுமதி கொடுங்கள் என்று சொல்லிப் படிப்பது முறையானதல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் முழுப் பத்திரிகையையும் கொண்டு வந்தால் என் அறையில் என்னிடம் கொடுக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு துண்டைக் கொண்டு வந்து இது “முரசொலி” பத்திரிகையில் வந்தது என்றால் அது “முரசொலி”ப் பத்திரிகை தானா அல்லது வேறு பத்திரிகையா என்பதை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடியாது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : முழு முரசொலிப் பத்திரிகையைப் பேரவைத் துணைத் தலைவரிடம் இருக்கையிலிருந்தவாறே காண்பித்தார்).

திரு. முனு. ஆதி : என்னுடைய கருத்து, அவர் அந்தப் பகுதியை தங்களிடம் காண்பித்து, அது அனுமதிக்கக்கூடியதுதான் என்று தாங்கள் தெரிந்து, அனுமதித்த பிறகுதான் படிக்க வேண்டும். அதற்கு முன்னாலே படிப்பது நியாயம் தானா என்பதற்கு தங்களுடைய தீர்ப்பை எதிர்பார்க்கிறேன்.

(திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை அந்த குறிப்பிட்ட குறிப்பை பேரவைத் துணைத் தலைவரிடம் கொடுத்தார்).

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நடக்கிற இந்த விவாதத்திலே கேள்வி கேட்கும் முறை, எப்படிப்பட்ட முறையில் நடக்கிறது, விதியில் எப்படி இருக்கிறது? இப்படி ஒருவருக்கொருவர் மாயியார், மருமகள் சண்டை மாதிரி நடக்கிறதே அது. அந்த முறையில் நடக்கிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[1969 மார்ச் 6]

ந. ப.
12-00

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்பொழுது தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : நான் அந்தப் பத்திரிகைக் குறிப்பை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் படித்துக் காட்டிப் பேச விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்த பத்திரிகைக் குறிப்பை படித்துவிட்டுப் பேசவேண்டுமென்றால், இப்பொழுது அதற்கு நான் அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை :

**

**

மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இந்த தேசத்தினுடைய உதவிப் பிரதமர். இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஒரு கட்சியினுடைய பெரிய தலைவராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்களைப் பற்றி இழிவாகக் கூட அல்ல, விதிசெய்த செய்கை என்று பேசியதற்காக அவர் தாக்கப்பட்டார் என்று தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள். அவர் பேசியது அண்ணாவைப்பற்றிப் பேசியதால்தான் தாக்கப்பட்டார் என்றால், ஜனநாயகம் பறிபோய்விட்டது என்று கூறினால், அது மிகையாகாது என்று எண்ணுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு சேமிப்பு வசூல் கெடுபிடி, சிறு சேமிப்பு வசூலுக்கு ரசீது கொடுப்பதிலே ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ரசீது கொடுப்பதற்கு, இன்னின்னார் கொடுக்க வேண்டும், இந்த புாங்குகள் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அந்த பாங்குகளை விட்டுவிட்டு,

State Bank of Bikaner, State Bank of Hyderabad, State Bank of Indore, State Bank of Mysore, State Bank of Patiala, State Bank of Saurashtra and State Bank of Travancore

என்ற பாங்குகள் மூலமாக வசூல் செய்வதை விட்டுவிட்டு முனிசிபல் வார்டு இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து ஒரு ரசீது கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கர்ணம் கொடுத்த ரசீது ஒன்று இருக்கிறது. ரெவினயூ இன்ஸ்பெக்டர் கொடுத்த ரசீது ஒன்று இருக்கிறது. அதோடு கூட, செல்வம் கம்பெனி என்ற ஒரு தனியார் கம்பெனி இது சம்பந்தமாக வசூல் செய்வதற்கு ஆதாரபூர்வமாக அரசிடமிருந்து ஏதாவது உத்தரவு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் நேரத்தில் விளக்கிக் கூற வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பணம் திருப்பி வராத பணம்.

அரசாங்கம் செய்த சில நிகழ்ச்சிகள் தவறு என்று உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனுக்கள் பதிவாகியிருக்கின்றன. தமிழக அரசு சாய ஒதுக்கீடு செல்லாது என்று நேற்றையதினம் ஹைகோர்ட்டு ஒரு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டில் ரிட் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, இம்மாதிரியான பல விஷயங்கள் செல்லாது என்று ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பு அளிக்கிற நேரத்தில், உள்ளபடியே தமிழக அரசு எப்படி நிர்வாகத்தில் தலையீடு செய்கிறார்கள். பகிரங்கமாக நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறார்கள் என்பது புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. எனவே, இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகளில் ஈடுபடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

**** ** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1969 மார்ச் 6]

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேச்சில் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். அந்தப் பத்திரிகைக்கும், இந்த சபைக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. மேலும் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி அவர்களைப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு சம்பந்தம் இல்லாத ஒரு விஷயத்தை அவர்கள் பேசியது சபைக்குறிப்பிலே இருப்பது அவ்வளவு நன்றாக இருக்குமா என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மத்திய அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு நடவடிக்கைக்கு குறிப்பிலிருந்து அகற்றப்படும் என்றும், அது பத்திரிகையிலே வரவேண்டாம் என்றும் நான் அறிவிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற 1969-70-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் நடக்கின்ற விவாதத்தில் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் திரு. காதிராமன் அவர்கள் முதற்கொண்டு, கடைசியில் பேசிய திரு. ராமச்சந்திர துரை வரையில் நாட்டிற்கு பயனுள்ள வகையில் பங்கு கொள்வார்கள் என்று நாமெல்லாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அதற்கு மாறாக, மதிப்பிற்குரிய ஆசைத்தம்பி அவர்களின் அடிக்குப் பின்பும் கூட வாரியாரை விடாமலே பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த வாரியார் பிரச்சினையைப்பற்றி, திரு. வாரியார் அவர்களே, இவர்கள் காலே வாரி விட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அளித்த அறிக்கையிலே, “நான் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவன், தயவுசெய்து காங்கிரஸ் நண்பர்கள் என்னை அரசியலில் இழுத்துக்கொண்டு என்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம்” என்று சொல்லிவிட்ட பின்பும், மான் உணர்ச்சி இல்லாமல் அதைப்பற்றி மீண்டும் பேசிக் கொண்டே இருப்பதில் பயனில்லை.

கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தை ஒரு சட்டையாகப் போட்டுக்கொள்ள நினைத்தார்கள். ஆனால் அந்த சட்டை கிழிக்கப்பட்டுவிட்டா. சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. தனிப்பட்ட நபர்கள் அந்த நிகழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். திரு. காதிராமன் அவர்கள் வரி இல்லாத பட்டுத் துண்டு என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்களே, வரி இல்லாமலே போய்விடுமா, அல்லது கூடுதல் வரி போடப்படுமா என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். கூடுதலான வரியை இந்த மாநில சர்க்கார் யாருக்காகப் போடுகிறார்கள்? வளர்ச்சித் திட்டங்களை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக டெல்லி சர்க்கார் கொடுக்கிற டைரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ் படி கூடுதலாக வரி போட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதை மறந்துவிட்டு, அவர்கள் அம்மாதிரி பேசுகிறார்கள். அதைப்போல நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். பணக்காரர்களுக்கு ஏன் வரி போட மாட்டேன் என்கிறீர்கள்? என்று திரு. ராமமூர்த்தி கேட்டார்கள். அவர் நண்பர் திரு. வினாயகம் சொன்னதை மறந்து விடக்கூடாது. நண்பர் வினாயகம் அவர்கள் சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது, சர்க்கார் போட்ட மோட்டார் வெஷிகிள்ஸ் டாக்ஸேஷனை எவ்வளவு தூரம் தாக்கிப் பேசினார். அவர்களால் தாங்கமுடியாத என்றெல்லாம் அவர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிப் பேசினார். பணக்காரர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிக் கொண்டு அவர் அந்த வரியை எதிர்த்துப் பேசினார். அதை மறந்து நாங்கள் பணக்காரர்களுக்கு வரி போடுவதற்கு ஏதோ தயக்கம் காட்டுகிறோம் என்ற முறையில் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசினார்கள்.

நேற்றையதினம் நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்பொழுது ஆதாரமில்லாத குற்றச்சாட்டுகளைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். நேற்றையதினம் ஏதோ பதுக்கல்காரர்கள் மீது இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற முறையில் அவர்கள் பேசியபொழுது, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் “இன்று போய் நாளை வா” என்கின்ற முறையில் “நாளைக்கு ஆதாரத்தோடு வாருங்கள்” என்று

[திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்]

[1969 மார்ச் 6]

சொன்னார். ஆனால், அன்று ராமமூர்த்தி அவர்கள் ஆதாரம் எதுவுமின்றி நிராயுதபாணியாய் வந்தார். அதற்காகத்தானே என்னவோ உடனே போய்விட்டார். நேற்றைய தினம் சென்னையிலே மண்ணெண்ணையை அதிக விலைக்கு விற்பதாக 5 பேர் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது.

வளர்ச்சி திட்டங்களுக்காக பணம் ஒதுக்கீட்டை ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று நண்பர் என்.எஸ்.வி. சித்தன் அவர்கள் சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆனால், பட்ஜெட் உரையிலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கடன் நிறுவனங்கள் மூலம் கூடுதலான விண்ணப்பங்களுக்கு கடன் அளிப்பதற்காக மற்ற துறைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், அந்த நிதி ஒதுக்கீடுகள் ஆங்காங்கே கொஞ்சம் குறைந்திருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடன் நிறுவனங்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று டெல்லி சர்க்கார் டைரக்டிவ் பிரின்ஸிபிள்ஸ்படி உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாநில அரசு இந்தக் கொள்கையை உருவாக்கவில்லை. தனிப்பட்ட பாங்குகள், நில அடமான பாங்குகள் லட்சக் கணக்கான விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இதை “அன்ஸென்ஸேஷனல் பட்ஜெட்” என்பதாகச் சொன்னார்கள் என்று நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசும்பொழுது அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள். ‘Ferguson’s Public Finance, Dalton’s Public Finance’. என்று. அந்தக் கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ‘unsensational budgets are always good budgets’ என்று அவர்களே உணர்ந்து இருப்பார்கள். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் பட்ஜெட் விவாதத்திலும் சரி, இதுவரைக்கும் மாமன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தில் பங்கு கொள்ளும் பொழுதெல்லாம், மதிப்பிற்குரிய ஆசைத்தம்பி அவர்கள் சொல்வது போல, சந்திக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் எத்தனையோ முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினைகள் இருக்கும்பொழுது பூந்தோட்டத்தில் புகுந்து ஊமத்தம்புவைப் பறிப்பதுபோல, சந்தனக் கட்டையை அடுப்புக்கு எறிப்பது போல, எதிர்க்கட்சி என்ற சாதனத்தை தவறான முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருவது நன்றாகத் தெரியும். சர்ச்சில் ஒரு but do not forget the future என்ற முறையில் குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எதிர் காலத்தை எண்ணிப் பார்த்து, ஆக்கம் தரும் யோசனைகளைத் தந்து இந்த அரசாங்கம் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொருத்த வரையில், 1972 தேர்தல் பற்றியோ, எதிர்காலத்தைப் பற்றியோ எங்களுக்குக் கவலையில்லை. நீங்கள் மத்தியில் மொரார்ஜி தேசாயை நிதி அமைச்சராக வைத்திருக்கும் வரையில், எங்கள் நிலை உத்தரவாதமுள்ளதாக இருக்கிறது என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்த வரையில் குற்றச் சாட்டுக்களையும், மோதல்களையும் பார்த்தோம். இப்பொழுது மனுக்கள் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி, not complaining but now petitioning என்று, அந்த முறையில் அவர் பேட்டி அளித்திருக்கிறார்கள். பெடிஷனில் ஆர் கம்பன்மெயினிங், மனுவாக இருந்தாலும், குற்றச்சாட்டாக இருந்தாலும் சரியே. எங்கள் அமைச்சர்கள் பயந்தவர்கள் அல்ல. குகைக் குள்ளேயே இங்கத்தைச் சந்திப்பதுபோல, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும், மதியழகன் அவர்களும், மாதவன் அவர்களும், டெல்லியிலேயே போய், காங்கிரஸ் அமைச்சர்களெல்லாம் தட்டிக் கேட்ட முடியாது இருந்தவர்களை, சிந்தித்து சிந்தித்து நிலைகளை அறிய, மொழி

1969 மார்ச் 6] [திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்]

பிரச்சினையாகட்டும், பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகட்டும், எந்த வகைகளிலும், இந்திய அரசியல் சட்டம் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும், நிதிநிலை சம்பந்தமாகவும், மாநில-மத்திய சர்க்கார்கள் உறவு சம்பந்தமாகவும் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு 263-வது பிரிவின்படி அப்படி நியமிப்பதற்கு இல்லை என்று பிரதமர் அறிவித்து விட்டார்கள். இனியும் காங்கிரஸ் என்ன செய்யப் போகிறது? வட்டியில்லாமல் கடன் அளிக்காவிட்டாலும், 14 கோடி ஆண்டுக்கு வட்டி ஆகிறது. அதை ரைட் ஆஃப் செய்யவேண்டாம், மார்டோரியம் போல தள்ளிவைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படாதது மட்டுமல்லாமல், பதிலே கூட அனுப்பவில்லை என்றும் தெரிகிறது. “டிஸ்டர்ஸ் லோன்ஸ்” என்று எடுத்துக் கொண்டால், நிவாரண நிதிக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்றேும். 13 கோடி ரூபாய் அளவில் இருப்பதைச் சமாளிக்க மாநில அரசு வாதங்களுோடு, வலிமையான முறையில் எடுத்துச் சொல்லியும் அதுவும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை. அதேபோல, ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை நிதிக்குழு என்பதைவிட, நிரந்தரமான நிதிக்குழு வைத்தால், ஆண்டுக்காண்டு மாறிவரும் நிலைமைகளை ஆராய், மற்றதற்கு அதிகாரம் இல்லாததால், அதன் வரம்பிற்கு மீறியதாக இருப்பதால், நிரந்தரமான நிதிக்குழுவை அமைக்க வேண்டும் என்று அறிஞர் அண்ணா 1967-68 பட்ஜெட் விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கையில் குறிப்பிட்டார்கள். நிரந்தரமாக அப்படி குழு அமைக்கிறோம் என்று மத்திய சர்க்கார் உத்தரவாதம் அளிக்கவில்லை.

வருமான வரியில், இந்த மாநிலத்தில் வசூலாகும் தொகையில் 75 சதவிகிதம் மாநில சர்க்காருக்கு பங்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 87½ சதவிகிதமாக உயர்த்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை கொடுத்தோம். அது ஏற்கப்படவில்லை. எக்ஸைஸ் ட்யூடி, ஆயத் தீர்வை, 20 சதவிகிதம் என்று இருப்பதை 40 சதவிகிதம் என்று உயர்த்த வேண்டும். வளர்ச்சித் திட்டங்கள் வரை வேண்டும் என்றால், மத்திய சர்க்கார் வசூல் செய்யும் எக்ஸைஸ் ட்யூடி தொகையில் 40 சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. 1958-ம் ஆண்டில் மத்திய சர்க்கார் முக்கியமான டெக்ஸ்டைல்ஸ், புக்கயிலை, ஷூகர், இவற்றின்பேரில் கூடுதல் ஆய்வரி, அடிஷனல் எக்ஸைஸ் ட்யூடி என்ற முறையில் வசூல் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அதனால் நமக்கு ஹிப் பனை வரியில் கிடைத்த வருமானம் பாதிக்கப்பட்டது. அதைச் சுட்டிக்காட்டிய பிறகும் அடிப்படை ஆயத் தீர்வை 20 சதவிகிதம் என்பதை உயர்த்த ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. பேலிசிக் எக்ஸைஸ் ட்யூடியில் பங்கு இருக்கிறதேயன்றி, அடிஷனல் ட்யூடி பூரா அவர்களே அடைகிறார்கள். அப்படி வஞ்சகமாக, பாரபட்சமாக நடக்கிறார்கள்.

சசேந்திர சௌதரி நிதி அமைச்சராக இருந்தபோது, வட மாநிலங்கள் நான்கு ரூ. 88 கோடி அளவில் ஓவர்-டிராப்ட் வாங்கியிருந்ததை ரைட் ஆஃப் செய்து விட்டார்கள். அப்படிச் செய்ய மத்திய சர்க்காருக்கு உரிமை இருக்கலாம். ஆனால், அந்த 88 கோடிக்கு, 100 கோடி புதிய வரிகளைப் போட்டு, தமிழ் நாடு கூட ஒரு பங்கை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று செய்தது நியாயமா? இது பற்றி காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்களா? இதை எதிர்த்து ஒரு கண்டனம் தெரிவித்தார்களா?

பக்ரா-நங்கல் அணைக்கட்டு ரூ. 500 கோடியில் கட்டி, அதற்கு பஞ்சாப் மாநிலத்திலும், ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலும் பெட்டர்மென்ட் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று விதிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் அந்த இரண்டு மாநிலங்களும் அதைச் செலுத்தவே யில்லை. ரூ. 500 கோடி முதலீடு செய்து, இந்த இரண்டு மாநிலங்களும், பக்ரா-நங்கல் அணைக் கட்டினால் பலன் அடைகிறது. ஆனால் அதன் காரணமாக தென் மாநிலங்களில் எந்த விதமான பயனும் இல்லை. அதேபோல,

[திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன்]

[1969 மார்ச்]

பிலாய் தொழிற்சாலை 1,000 கோடி ரூபாயில் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் குற்றம் சொல்லவில்லை. ஆனால், திரு. சஞ்சீவ ரெட்டி, பாராளுமன்ற சபாநாயகர் ஒரு கட்டுரையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த 1,000 கோடி ரூபாயையும் நல்லமுறையில் வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். வேறு ஆக்க வேலைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட குரலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் படவில்லை. ஆகவே, அந்த முறையில் பரிகாரம் காணவேண்டும் என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். இனி அவர்களுடைய வாக்குறுதிகளை நம்பிக் கொண்டு இருக்க முடியாது. நம்முடைய அமைச்சரவை சரியான முறையில் சிந்தித்து, மத்திய சர்க்காரோடு பேசி, மாறுதல்களை எந்த எந்த முறைகளில் அடைய முடியும் என்பதை நிச்சயமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது எனது கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நமக்கு வாழ்ந்து வழிகாட்டிய, தமிழகாகவே தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்த நம்முடைய அண்ணா அவர்களின் மறைவினாலும், சாவினாலும், தமிழ் நாட்டிற்கும், நமக்கும் ஒரு பேருண்மையை எடுத்துச் சொல்லிப் போயிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், தமிழகத்தில், தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் மருத்துவர்கள் திறமையானவர்கள், அவர்களுடைய திறமையில் யாருக்காவது சந்தேகம் இருந்தால் அந்த சந்தேகத்தைப் போக்கும் வகையில், தமிழகத்திலுள்ள மருத்துவர்கள் உலகத்திலுள்ள மருத்துவர்களுக்கு ஈடாகக் கூடியவர்கள் என்று தன்னுடைய சாவின் மூலம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் ஜீவ மரணப் பேராடால் நடத்திய காலத்தில், அவர்களுடைய ஆலி பிரிவதற்கு முன் அவர்களை வாழ வைக்க நம் தமிழக டாக்டர்கள் பெரு முயற்சிகள் செய்தது அவர்களுடைய திறமையைக் காட்டுகிறது. அவர்களுக்கு வைத்தியம் செய்த போது பலவிடங்களிலிருந்தும் மருந்துகள் வரவழைக்கப்படவேண்டிய அவசியம் இருந்தது. அண்ணா அவர்களுடைய நினைவாக அந்தப் புற்று நோய் ஆஸ்பத்திரிக்கு சிகிச்சைக்காக வருகின்ற யாவருக்கும், உலகத்திலே எந்தப் பகுதியிலிருந்து வந்தாலும், அவர்களுக்கெல்லாம், சரியான முறையில் இந்த புற்றுநோய் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்தியம் கிடைக்கும் என்று செய்தால் அது அண்ணா அவர்களுக்குச் செய்த அஞ்சலியாக இருக்கும். எந்த ஏழையானாலும், அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு சிகிச்சைக்கு வந்தால் எந்த அரிய மருந்தாக இருந்தாலும் அதுவும் அந்த ஏழைக்கும் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் கிடைக்கும் என்று அந்த முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டும், அந்த புற்று நோய் ஆஸ்பத்திரியை அண்ணாவின் பெயரில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் சொல்லி அது அவருக்கு நாம் செய்யும் அஞ்சலியாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே ஒரு மருத்துவமனை அன்னை கஸ்தூரிபாய் நினைவாக அவர் பெயரில் இருப்பது தெரியும். ஆகவே, இதையும், அடையாறு புற்றுநோய் மருத்துவமனையையும் அண்ணாவின் பெயரில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் இந்த அமைச்சரவையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, “அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியைப் பின்பற்றியா மிகப் பெரிய முதலாளியை மந்திரியாக்கி யிருக்கிறீர்கள்?” என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இந்தக் கேள்வியை எழுப்பிய காங்கிரஸ்காரர்களே தங்களுடைய பரதையை சற்றுத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் முழங்காலுக்கு மேல் துண்டு கட்டிய மகர்தமா காந்தியின் வழியிலா ஆட்சியை நடத்தினார்கள்? காந்தி வழி நடப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் நங்கள் தான் உங்களுடைய மந்திரிசபையில் ராஜாக்களையும், பெரிய பெரிய

1969 மார்ச் 6]

[திரு. சொளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

முதலாளிகளையும் வைத்துக்கொண்டிருந்ததை இப்பொழுது மறந்துவிட்டார்களா? இந்த மந்திரிசபை அண்ணை அவர்களின் வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லவில்லை என்பதைச் சொல்வதற்கு உங்களுக்கு என்ன வரிமை இருக்கிறது? காங்கிரஸ்காரர்கள் கொஞ்சம் தங்களுடைய சரிதிரத்தைச் சற்றுத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிருபானந்தவாரியார் தாக்கப்பட்ட சம்பவம் பற்றி நீங்கள் கண்டித்தீர்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தச் சம்பவம் எல்லோருடைய மனத்தையும் புண்படுத்தக்கூடிய சம்பவமாகும். அந்தச் சம்பவத்தை எல்லோருமே கண்டிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதேசமயத்தில், காந்திய வழியில் வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடியவர்கள், உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த ‘குறிஞ்சி’ ஆசிரியர் நெடுமாறன் “சிறைச்சாலைகளைத் தாக்கிக் கைதிகளை விடுவிப்போம், என்னையா கைது செய்யப் போகிறீர்கள்? எனக்கு சம்மனம் கொடுக்கிறீர்கள்” என்று முழக்கமிட்டு கலவரத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள். காந்திய வழியில் வந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள உங்களுக்கு என்ன அருகதை இருக்கிறது? காந்திஜி அவர்கள் நீதிஸ்தலத்திற்கு அளித்த மரியாதை என்ன? அவர் நடந்துகொண்ட முறை என்ன என்பதைச் சிந்திக்க மறுத்துவிட்டார்கள். உண்மையில் காந்திய வழியைப் பின்பற்றுகிறீர்கள் என்று சொன்னால், சம்பவம் நடந்ததற்குப் பின்னால், “எங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் தவறு செய்துவிட்டார்கள். இந்த முறையில் எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் நடந்திருக்கக் கூடாது” என்று கூறியிருந்தால், உங்களைப்பற்றி மேலாக எண்ணிக்கொள்ள வழியிருக்கிறது. நீங்கள் செய்யக்கூடிய அராஜகத்தை—சட்ட விரோத முறையை—நீங்களே ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை இங்கே இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வருகிறீர்கள். இதுவா கட்சியை வளர்க்கக் கூடிய பணி என்று நீங்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? “விஞ்ஞான சோஷலிசம் என்று சொல்லுவீர்களே, இந்த பட்ஜெட்டிலே அந்த சோஷலிசம் எங்கே இருக்கிறது?” என்று கேட்டார்கள். நீங்கள் முன்பு ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று சொன்னீர்கள். மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் “சோஷலிசம் என்பது தெளிந்த நிரோபையைப் போன்றது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். நீங்கள் கொண்டுவந்த சோஷலிசம் கானல் ஓடையாக மக்கள் மத்தியிலே தோற்றமளித்தது, இப்பொழுது நீங்கள் விஞ்ஞான சோஷலிசம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். காந்திஜி விட்டுச்சென்ற சோஷலிஸ்தத்தை, இருபதாண்டுகாலம் நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபொழுது செய்தீர்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் இருபதாண்டுகாலம் ஆட்சியில் இருந்தபொழுது காங்கிரஸின் கொள்கைகளை காந்திஜி வழியில் பின்பற்றினீர்கள்?

அடுத்தபடியாக மதுவிலக்குக் கொள்கையை சில மாநிலங்களில் அமல்படுத்துகிறீர்கள், சில இடங்களில் விட்டுவிடுகிறீர்கள், இது முறையா? இதுதான் காந்திய வழியில் நடக்கிறோம் என்று சொல்வதன் பொருளா? இதை காங்கிரஸ்காரர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

(The yellow light was switched on.) I think I have got five more minutes. I have taken only five minutes.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member commenced his speech at 12-15. It is already nearing 12-25.

திரு. சொளடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த நிதிநிலை சம்பந்தமாக ஒருசில விஷயங்களை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கைத்தறி நெசவுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கான ஒரு நல்ல திட்டத்தை அரசாங்கம் அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரமாரதி] [1969 மார்ச் 6]

அடுத்தபடியாக, சில திணைகளுக்கு முன்பாக பத்திரிகைகளில் ஒரு செய்தி வந்திருந்தது. டாக்டர் கோஷ் என்பவர் “மலிவான மழை”யைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். இதற்கு அதிகம் செலவாகும் என்பது கூட அல்ல. இருபது ரூபாய் செலவிலே கூட மழையைப் பெய்யவைக்கலாம் என்று கூறியிருக்கிறார். கடல் உப்பைத் தூனாகி உடையக்கூடிய பஹானிலே வைத்து மேலே அனுப்பி, மழை பெய்யாத நேரங்களில் மழையைப் பெய்ய வைக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் நாம் பரிசீலித்துப்பார்க்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலே அந்த முறையை அனுஷ்டிக்க முடியுமா என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மழைத் தண்ணீரை ஊற்றுத் தண்ணீராக ஆக்கக் கூடிய திட்டத்தை தமிழ்நாட்டிலே அமல் செய்தால், பஞ்சம் ஏற்பட்டாலும்கூட, தண்ணீரை அதிக அளவில் பாதுகாப்பில் வைக்க முடியும் என்று கூறிக்கொண்டு, அரசாங்கம் தக்க கவனத்தை இந்த விஷயத்தில் செலுத்தவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ந. சிவபெருமாள் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்று, ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களையும் மன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, நம்மையெல்லாம் ஆளாக்கிவிட்ட பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவர் எடுத்துச்சொன்ன “எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்” என்ற நிலையை அமல்நடத்திப் பாப்பதற்குத்தான் இந்தக் கொடுமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்று வருத்தப்படாதவர்கள் யாருமே இல்லை. ஊருக்கு உழைத்த அந்த தம்மருக்கு என் தொகுதி மக்களின் சார்பில் முதற்கண் அஞ்சலியைச் செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், நிதிநிலை அறிக்கையை எந்தவிதமான வரியும் போடாமல் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் மத்திய அமைச்சரவையிலே அளிக்கப்பட்ட நிதிநிலையையும் கவனத்தில் கொண்டு பார்த்தால், ஏழை எளிய மக்களை வாட்டி வதைக்கக் கூடிய வகையிலே மத்தியிலே வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலே புகைப்பட்ட வரிக்களால் வாடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு ஓர் ஆறுதல் கூறத்தக்க வகையிலே இங்கே நாம் நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்திருக்கிறோம். நடுநிலைமையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்த உண்மையை உணரத் தவறமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து எந்தவிதமான ஓவர் டிராப்ட் கடனும் வாங்குவதில்லை என்பது நம்முடைய பொருளாதாரத்தின் அடிப்படை ஸ்திரத் தன்மையை (Economic stability) காட்டுவதாகும். காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தவிதமான குற்றங்களுகளைக் கணமுடியாத நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம்.

மத்திய சர்க்காரிலே விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான உரம் போன்றவற்றிற்கெல்லாம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். பராமுமன்றத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியிலே செயலாளர்களாக இருக்கும் திரு. வெங்கடசுப்பையா அவர்களும், திரு. சின்னா அவர்களும் இதை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். மத்திய அமைச்சராக இருக்கும் திரு. திணைச் சிங் அவர்களும் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருப்பதை நாம் பார்த்தோம். அதே சமயத்தில் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் நாம் புகுமுக வகுப்பு (பி. யூ. சி.) வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்க வழிவகைகளை இன்றையதினம் செய்திருக்கிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி மேலும் மேலும் கல்லூரிப் படிப்பு முழுவதையுமே இலவசக் கல்வியாக அளிக்கும் திட்டத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்தும் என்பதை

1969 மார்ச் 6]

[திரு. க. ந. சிவபெருமாள்]

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எட்டாத உயரத்தில் கிட்டாத நிலவாய் இருந்து வந்த கல்வி, இன்றையதினம் கூடத்து விளக்காய் தெரியும் வண்ணம் கொண்டு வந்த இந்த அமைச்சரவையை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நடப்பு ஆண்டில் அரசாங்கத்தினுடைய உதவி பெற்று தனியார் துறையில் நான்கு கல்லூரிகளும் அரசாங்கக் கல்லூரிகள் நான்கும் ஆக மொத்தம் எட்டு கல்லூரிகளை அரசினர் துவக்கவிருக்கிறார்கள். ரூபாய் 65.39 கோடியை இந்த அரசு கல்விக்காகச் செலவழிக்க திட்டமிட்டிருக்கிறது. இது மாநில வருமானத்தின் 24 சதவீதமாகும். கல்வியின் இன்றியமையாமையையும், இதுவடைய மேம்பாட்டையும் எந்த அளவுக்கு அரசு உணர்ந்திருக்கிறது என்பது இதிலிருந்து நன்கு தெரியவருகிறது. அரசு எந்த அளவுக்கு பொருளாதாரத் துறையில் தன்னை ஆட்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைக் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் காங்கிரஸ் ஆளும் தரப்பில் இருந்த நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்தரப்பில் இருந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் என்ன கூறினார்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருமேயானால், கல்லூரிகளைக்கூட அல்ல, பள்ளிக்கூடங்களையே முடிவிற வார்கள் என்று அன்றையதினம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அந்தத் தலைவர்களுக்கு எல்லாம் இன்று ஒரு பாடமாக மட்டும் அல்ல, ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக அமைந்திருக்கிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். இப்படி எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ் கட்சி பொறுப்பேற்றிருக்கிற வேறு எந்த மாநிலத்திலும் உயர் கல்வியை, எந்த நிலையிலும் இலவசமாக கல்லூரிப் படிப்பை ஆக்கும் நிலை இல்லை. இவ்வுள்ள காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இதை காங்கிரஸ் பொறுப்பேற்றிருக்கும் மாநிலங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துச்சொல்லி இதுபோன்ற நிலை மற்ற இடங்களிலும் வருவதற்குத் தொண்டாற்றலாம்.

ப.ப.
12-39

கல்வித்துறை மாநில அரசின் முழுப்பொறுப்பில் இருக்கிறது. இதில் குறுக்கிட மத்திய அரசுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால்தான் இந்தத்துறையில் நாம் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இதுபோலவே ஒவ்வொரு துறையிலும் குறுக்கிடாமல் இருப்பார்களேயானால் நீச்சுமமாக நாம் ஒவ்வொரு துறையையும் மேம்பாடு அடையச் செய்ய முடியும், முன்னேற்றகரமான திட்டத்தை வகுக்க முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதைத்தான் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் எடுத்துவலியுறுத்தி வந்தார். அவர்களிடம் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் பரவலாக்கப்படவேண்டும். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரப்பட வேண்டும், அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் கூறி வந்தாரே தவிர வேறு மத்திய சர்க்காருக்கு எதிராகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

அடுத்தது, வேளாண்மைத் துறைக்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சரித்திரத்தைப் புரட்டிப்பார்ப்போமேயானால் திரும்பட நாட்டை அரசாண்ட அரசர்கள் எல்லாம் குளங்களை வெட்டினார்கள், மரங்களை வைத்தார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்குக் காரணம் வற்றாத ஜீவநதிகள் இல்லாத நம்முடைய பகுதி, மழையை நம்பியே வாழ்ந்தாகவேண்டிய பகுதி நிறைய மழை பெறவும், மழை நீர் குளம் குட்டைகளில் தேங்கி நிற்கவும் வகை செய்தார்கள். அந்தப் போக்கினாலே இந்த அரசாங்கமும் கடைப்பிடித்து வருகிறது. கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் பெரிய நீர்த் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்துவதாகச் சொல்லி அதுவும் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் உருப்படியாக ஒன்றும் செய்வில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற பஞ்சநிலை—அதையும் இந்த அரசாங்கத்தின்மீது சுமத்தக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். சென்ற ஆண்டைப்போலவே இந்த ஆண்டும் சிறுபாசனத் திட்டத்தில் அதிக கவனம் செலுத்துவதை நான் ஓரவேற்கிறேன். மேலும் அதை விரிவுபடுத்தவேண்டும். நாடு என்றால்

[திரு. க. ந. சிவபெருமாள்]

[1969 மார்ச் 6]

என்ன என்சிறு வினாவுக்கு வள்ளுவப் பெருந்தகையார் விடையளிக்கிறபோது “நாடென்ப நாடா வளத்தை யுடையதே” என்பார். பயிர் தழைக்காத நாட்டில் உயிர் தழைப்பதில்லை. காங்கிரஸ் கட்சி 20 ஆண்டு அரசாண்டும்—மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டும் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் காணவில்லை. இதை காங்கிரஸ் தலைவர்களே எடுத்துச்சொல் கிறார்கள். பணக்காரர்கள் மேலும் பணக்காரர்களானார்கள், ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளானார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதை நன்கு உணர்ந்தேதான் நமது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வேளாண்மைத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். அதை ஒட்டியே நமது அரசாங்க மும் பிரதானமாக வேளாண்மைத்துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறது. நடுத்தர பாசனத் திட்டத்திற்காக ரூ. 4.5 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதையும், சிறு பாசனத் திட்டத்திற்காக ரூ. 7.70 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதையும், 2,500 தனிபார் குழாய்க்கணைநகன் தோண்டவும், 3,000 வடமூளை குழாய் கிணறுகளும், 14,000 கிணறுகள் தோண்டவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

என்.ஜி.ஒ.க்களுக்கு திருமணக்கடன் உதவி அளித்த 10 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து படி அரிசித் திட்டத்திற்கு வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இறுதியாக சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்தை தோற்றுவிக்க ரூ. 51 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இது சிலருக்கு சாதாரணமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இந்த ஒரு திட்டத்திற்காக எத்தனை மாநாடுகள், எத்தனை தீர்மானங்கள், எத்தனை பிரச்சுரங்கள் அண்ணாவின் கட்டிப்பிடி “எழுச்சி நான்” ஆக இதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடர்ந்து போராடி வந்திருக்கிற சரித்திரத்தைப் பார்த்திறபோது—இதற்காக பத்து கோடி ஒதுக்கி முதல் கட்டமாக ரூ. 51 லட்சம் சேலம் உருக்காலையாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் புராட்டுகிறேன்.

* திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள திட்டநிலை அறிக்கையை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசை. பத்திரேன் துரதிருஷ்டவசமாக நம்முடைய தேசம், நம்முடைய நாடு ஒரு சிக்கலான பிரச்சினைபை எதிர்போக்கியிருக்கிறது. வறண்ட பிரதேசமாகமிகக் பசியோடு போரிடுகின்ற ஒரு நிலையில் இன்று கிட்டத்தட்ட தஞ்சை ஜில்லாவைத் தவிர மற்ற ஜில்லாக்களில் எல்லாம் இந்த நிலைதான் இருக்கிறது. செங்கற்பட்டு, வடாற்காடு, கோயம்பத்தூர், திருச்சியிலே ஒரு பாகம் வறட்சி நிலையில் குடிக்கத் தண்ணீர் இன்றிவிட்ட திண்டாடுகிற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையைச் சமாளிக்க அரசு முக்கியமாக பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தபோதிலும்—இவை சலபமாகச் சமாளிக்கக்கூடிய நிலை அல்ல. எதோ யாகமோ, யக்குமேசு ந த துவவதனால் மட்டும் சமாளித்துவிடலாம் என்று யாரும் நினைக்க முடியாது.

குறிப்பாக, நாம் எந்தப் பிரச்சினையையும் அடிப்படையாகக் கவனித்து தீர்க்க முயற்சி செய்வதில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திடம் பஞ்சம், கஷ்டம் ஏதாவது கொடுங்கள் என்று வாயளவில் கேட்டுக்கொண்டு, மனுக்கள் போடுவதனால் மட்டும் அவர்கள் செலி சாய்க்கமாட்டார்கள். அப்படித் கேட்பது புலியிடத்தில் கருணை கட்டு என்று கேட்பதைப் போலத்தான். புலி தன்னுடைய குட்டியிடத்தில்தான் கருணை காட்டும். மற்ற விலங்குகளைப் பற்றி அதற்குக் கவலைவில்லை. அதைப்போலத்தான் கடந்த 2 ஆண்டு களாக நாம் கோரி வருகின்றவை அவர்கள் கசதில் விழுந்தும் செவிடர் களாக, நம் நிலையைக் கண்ணால் பார்த்தும் குருடர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. என். ஜி. ஒ.க்களுக்கு திருமணக் கடன் கொடுக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரவேற்கத்தக்கவைதான். வடிகுழாய்க் குழாய்கள், சேலம் உருக்காலை என்பனபோன்ற பல புதுத்திட்டங் களும் இருக்கின்றன. இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைக் கவனித்து உடனே தீருங்கள் என்று. வீட்டு மனைப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடியிருக்கும்

1969 மார்ச் 6]

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

மனைகளை அவர்களுக்கே உடனடியாகப் பட்டா செய்து கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் வரப்போகிறது? இதற்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதேபோல் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏரி, குளங்களை ஆழப்படுத்தவேண்டுமென்றால் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்துவிட்டால் போதும். இப்படி அடிப்பனையாக உள்ள பிரச்சினைகளை உடனே கவனிக்கவேண்டும். மேலும் பஞ்ச நிலையைச் சமாளிக்க கிணறு வெட்டுவது, குளம் வெட்டுவது போன்ற காரியங்களில் பங்களூரில் இருக்கும் பட்டாளத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு அது ஒரு பயிற்சியாக அமையும். 1958-இல் அதுபோல பெரிய அதிகாரிகளைக் கலந்துகொண்டு பட்டாளத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் சுபீட்சமாக இருந்தால் தான் சேனை பயன்படும். சேனை பலப்பட்டு மக்கள் வாழ்வு பலவீனமாகப்போவதினால் என்ன பயன்? ஆகவே இந்து நெருக்கடியான நேரத்திலே அவர்களையும் நாம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு கிணறுகள் வெட்டுவது பெரிய கண்மாய்களைத் தோண்டுவது போன்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். பஞ்சப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்களுக்கு கூடுமான வரையில் என்ன என்ன வரி வஜா செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டும். எல்லா வரிகளையும் ரத்து செய்துவிட்டாலும் அரசாங்கம் நடத்தமுடியாது என்பது திண்ணம். வசதியில்லாதவர்களிடத்திலே வரியைக் கேட்காமல் இருக்கவேண்டும். ஒன்றும் வினையிலில்லை என்று மனுச்செய்தால் மாவட்ட ஆட்சியாளர் நேரடியாகவோ அல்லது சிப்பந்திகள் மூலமோ பார்வையிட்டு அது உண்மையாக இருந்தால் வரிவஜா செய்யலாம் என்ற முறை இருக்கிறது. அதையே பரவலாக ஏற்பாடு செய்தால் வரிவஜாவைப் புரணமாகச் செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சர்க்காருக்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது. புகழ்முக வகுப்புகளில் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுக்கலாம் என்றாலும் நல்ல வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ளவர்களுக்கு அப்படி இலவசக் கல்வி கொடுப்பது அது வசியமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் அதாவது 5,000 அல்லது 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு பணம் கட்டவேண்டும் என்று வைக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய வருமானமும் வரும். ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டிலே இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருவாய் இருந்தால் ஹாஸ்டல் பணம் கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு அளவு வைத்து பணம் கட்டிப் படிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதன்மூலம் வருகிற வருவாயை வைத்து பஞ்சப் பிரதேசத்திற்கு கொடுத்து உதவலாம். எல்லோரும் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அப்படிச் செய்யாமல் இருக்கவேண்டும். தொடர்ந்து இந்த முறையையே மேற்கொண்டால் நெருக்கடிதான் வந்துசேரும்.

ரிசர்வேஷன் சம்பந்தமாக உத்தியோக முறையில் பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட ரிசர்வேஷன் வேண்டுமென்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அந்த முறை கையாளப்படவில்லை. அது வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் கீழ்த்தட்டிலே உள்ளவர்கள் மேலும் நல்ல நிலைக்கு வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கமுடியும்.

தஞ்சை ஜில்லாவிலே நெல் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அதை அரைப்பதற்கு மில்கன் இருக்கின்றன. தஞ்சையிலே அரிசி விலை உயர்வதற்குக் காரணம் கொள்முதல் செய்த நெல்லை சேலம், கோவை போன்ற இடங்களுக்கு மாற்று அரவை செய்து பிறகு அங்கு இருந்து கோடவுனுக்கு மாற்றி இப்படியெல்லாம் செய்வதால்தான்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

[1969 மார்ச் 6]

புரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜஸ் அதிகமாகி அதனால் அரிசிவிலையும் அதிகமாகிறது. காலையிலே அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தஞ்சை ஜில்லாவிலே அரைக்கப்படுகிறது என்று. ஆனால் அந்த மில்களுக்கு அரவைக்காக வருஷம் பூராவும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கொள்ளிடத் திலே ஒரு ராட்சஸ் மில் 75 சத விதத்திலே அரைக்கக்கூடிய மில் இருக்கிறது. இந்த மாதத்தோடு அது மூடப்பட்டுவிடும். காரணம் தேவையான அளவுக்கு ஹல்லிங்குக்கு நெல் கொடுப்பதில்லை. சீர் காழியிலே 13 மில்கள் இருக்கின்றன. மாயவரம் போன்ற இன்னும் சில இடங்களையும் சேர்த்தால் 45 மில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு ஹல்லிங்குக்கு நெல் கொடுக்கப்படவில்லை. நெல்லை மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அனுப்பி அரைத்து அதற்குப் பிறகு கோடவுனுக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. அந்த நிலையிலேதான் அரிசியின் விலை அதிகமாகிறது. எனவே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய நெல்லை அங்கே அரைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் அங்கேயுள்ள கூலியாட்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். நிலத்திற்குத் தேவையான உரி, கரி போன்ற உரத்திற்குத் தேவையான பொருள்களும் கிடைக்கும், கூலியாட்களுக்கு வேலையும் கிடைக்கும், மில்களும் மூடப்படாமல் இருக்கும். ஆகவே, அந்தத் துறையில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி தஞ்சாவூரில் தேவைக்கு தகுந்த நெல்லை அரைவாக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதுபோக இருப்பதை மற்ற மில்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதிலே ஆட்சேபணை இல்லை.

ஜனநாயகம் பற்றிக் குறிப்பிட்டு சீரழிந்துவிட்டது என்று காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் சொன்னார்கள். வாரியார் பற்றி நான் தவறான எண்ணம் கொண்டவனல்ல. அவர்கள் நல்ல பிரசங்கிதான். ஏதோ நடந்தது வேண்டுமென்று அல்ல தவறுதலாக நடந்திருக்கலாம். இதற்காக எங்கே பார்த்தாலும் கண்டனக்கூட்டம் போட்டு இல்லாததை எல்லாம் பேசுகிறார்கள். பேசுடும், ஜனநாயகத்தில் உரிமை இருக்கிறது. ஆனால், மேலெண்மனையிலே 44 உயிர்கள் தீயினால் கொளுத்தப்பட்டனவே அதைப் பற்றி ஒரு கூட்டம்போட்டு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. 44 உயிர்களைப் பற்றிப் பேசாத பெருந்தகை மக்கள், வாரியாரை திட்டினார்கள், அடிக்கப் போனார்கள், பிடித்துத் தள்ளினார்கள், சாமியை உடைத்தார்கள் என்பதற்காக கண்டனக் கூட்டம் போடுவது, நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மு. ச. சிவசாமி : பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்கின்ற நேரத்திலே, ஏக காலத்தில் மத்திய அரசினுடைய, மாநில அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை எப்படி இருக்கிறது, மாநில அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை எப்படி இருக்கிறது, மாநில அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பிரதான எதிர்க் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் அன்பர்கள் என்ன விமர்சனம் செய்கிறார்கள் என்ற மூன்று கருத்துக்களையும் ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்தான் எந்த அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை மக்களுக்கு நல்லது, நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை ஓரளவு புரிய முடியும். தமிழக அரசிலே கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு மூன்று வரவு-செலவுக் கணக்குகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றிலேயும் புதிய வரிகள் இது வரையில் போடவில்லையென்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையிலே மத்திய அரசு 157 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரிகள் போட்டிருக்கிறது. ஆனால், மாநில அரசினுடைய வரவு-செலவுக் கணக்கில் 19 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருந்தும் கூட எந்தவிதமான புதிய வரிகளும் போடவில்லை. எந்தவிதமான புதிய வரிகளும் போடாமலேயே 17 அயிட்டங்களுக்குக் கூடுதலாக

1969 மார்ச் 6]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க முடியும். இந்த மன்றத்திலே பிரதான எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய தோழர்கள் அடிக்கடி எடுத்துக் கூறுவது எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு தொழில் துறையில் கவனம் செலுத்தவில்லை. என்பதாகும் இந்த இரண்டுக்குத்துக்களோடு சட்டமும், ஒழுங்கும், அமைதியும் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று இந்த மூன்று கருத்துக்களை அடிக்கடி கூறிவருகிறார்கள். ஒரு பக்கம் 157 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டு, புதிய வரியையும் போட்டுவிட்டு, பெட்ரோல், மண்ணெண்ணெய், சிகரெட், சோப்பு இப்படிப்பட்ட ஏழை மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள்களுக்கு வரியைக் கூட்டி விலையை அதிகப்படுத்துகின்ற நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்துவிட்டு, இங்கே மண்ணெண்ணெய் காணாமே என்றால் என்ன பொருள் ஒரு பக்கம் வரிகளைக் கூட்டிக்கொண்டே போகிறார்கள், விவசாயிகளுக்கு வேண்டியிருக்கிற பம்பு செட்டுகளுக்கு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மிக முக்கியமாகத் தேவைப்படுகின்ற உரத்திற்கு வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுகிற தண்ணீர் இறைக்கிற பம்பு செட்டுக்கும், உரத்திற்கும் வரியைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் விவசாயிகள்மீது, அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை என்று இங்கே சொல்கிறார்கள் என்றால், என்ன பொருள், நடுநிலைமையோடு, மனச்சாட்சியோடு பிரதான எதிர்க் கட்சியிலுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் பேச வேண்டுமானால், மத்திய அரசு விதித்து இருக்கிற பம்பு செட்டுகளுக்கும், உரத்திற்கும் விதித்து இருக்கிற வரிகளைக் கண்டித்து இருப்பார்களானால், அவர்கள் நடு நிலைமையோடு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். விவசாயத்தை நசுக்குகின்ற முறையில் மத்திய அரசு ரசாயன உரத்திற்கும், பம்பு செட்டுகளுக்கும் வரி விதித்திருப்பதை மூடி மறைத்துவிட்டு, தமிழக அரசு விவசாயத்திற்காகப் பொறுப்புடன் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் உண்மையை மூடி மறைக்கிறார்கள் என்றுதான் இந்த நேரத்தில் அவர்கள் மீது குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆரம்பத்திலேயே கூறினேன். எந்தவிதமான வரியும் இல்லாமல் இருந்தும் கூட, 19 கோடி 52 இலட்சம் பற்றாக்குறையாக இருந்தும் கூட, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே வேளாண்மைத் துறைக்கு 14 லட்சமும், ஆயக்கட்டு மேம்பாட்டுக்கு 26 லட்சமும், காட்டு வளத்திற்கு 8 லட்சமும், மீனளத்திற்கு 30 லட்சமும், கூட்டுறவுத் துறைக்கு 44 லட்சமும் ரோடு போக்கு வரத்திற்கு 89 லட்சமும், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு 38 லட்சமும், வெள்ளத் தடுப்புக்கு 61 லட்சமும், தொழில் வளர்ச்சிக்கு 188 லட்சமும், சிறு தொழில்களுக்கு 10 லட்சமும், சாலை மராமத்துக்கு 14 லட்சமும், நீர்வழிப் போக்கு வரத்துக்கு 4 லட்சமும், கல்வித் துறைக்கு பத்து கோடி ரூபாயும், குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்கு 1.35 கோடியும், வீட்டு வசதி அபிவிருத்திக்கு 3.83 கோடியும், நகரமைப்புக்கு 3 லட்ச ரூபாயும், சமுதாய நலத்துறைக்கு 6 லட்சமும், ஆக ஏறக்குறைய 21 கோடி ரூபாய்க்கு சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு விரும்பியிருந்தால், பற்றாக்குறை இல்லாத, தன் னிறைவுள்ள வரவு-செலவுக் கணக்கை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்க முடியும். நான் சொன்ன துறைகளிலே அதிகமாக ஒதுக்காமல் இருந்தால் ஒரு கோடி ரூபாய் உபரி பட்ஜெட்டாகக் காட்டியிருக்க முடியும். அது மட்டுமல்ல. மத்திய அரசின் நிதியமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாயைப் பின்பற்றியிருந்தால் உபரி பட்ஜெட்டைக் காட்டியிருக்க முடியும். இந்த நாட்டிலே பணத்தை அதிகமாகக் கையிலே வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தான் சொத்துக்களை அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். பிராபர்டி பர்சேசிங் டாக்ஸ் என்று போட்டால் ஒரு கோடி ரூபாயை அதிகமாக வரவு-செலவுக் கணக்கில் காட்டியிருக்க முடியும். பத்தடிக்கு ஆறடி ரூபாக்கு சென்னை, கோவை, மதுரை ஆகிய நகரங்களில் நான் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாய் வரை லாட்ஜிங்கில் வாங்குகிறார்கள். சதுர அடிக்கு 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் என்று லாட்ஜிங் டாக்ஸ் போட்டால் உபரி பட்ஜெட்டைக் காட்டி

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

[1969 மார்ச்]

இருக்க முடியும். இந்த நாட்டில் பல பஸ் ஸ்டாண்டுகள் தனியார் உடமையில் இருக்கின்றன. புதிதாகப் பல ஸ்டாண்டுகளை கொடுக்கும் போதெல்லாம் வரி போட்டால் பல கோடி ரூபாய்களை உபரி பட்ஜெட்டில் காட்ட முடியும். விவசாயிகள் விளைவிக்கின்ற விளைபொருள்களுக்கு எந்தவிதமான வரியும் இன்று இல்லை. மத்திய சர்க்காரில் மொரார்ஜி தேசாய் பம்பு செட்டுகளுக்கும், ரசாயன உதத்திற்கும் வரியைப் போட்டு விவசாயிகளை நசுக்கியதைப் போல் நாங்களும் அதே எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருந்தால் விவசாயிகளை விளை பொருள்களுக்கு வரி போட்டிருந்தால் எத்தனையோ கோடி ரூபாயை உபரி பட்ஜெட்டாகக் காட்டியிருக்க முடியும். செய் தோமா? இந்த மாநிலத்திலிருந்து ஏற்றுமதியாகின்ற பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லையென்று இருக்கிறது. சென்னை, தூத்துக்குடி, கடலூர், நாகப்பட்டினம் போன்ற துறைமுகங்களில் இருந்து வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகிற பொருள்களுக்கு 5 பர்சண்ட் விற்பனை வரி என்று போட்டால் எத்தனை கோடி ரூபாயை உபரியாகக் காட்டியிருக்க முடியும்? இந்த மன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். மொரார்ஜி தேசாயைப் பின்பற்றி நாங்களும் பல வரிகளைப் போட்டிருக்கலாம். பணக்காரர்களைப் பாதிக்கக் கூடிய வரிகளைக் கூட்டியிருக்கலாம். போடவில்லையே! பதினேழு ஐந்துகளுக்குக் கூடுதலான தொகையை ஒதுக்கி இப்படிப்பட்ட ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் நிதியமைச்சர் அவர்களடைய கையில் அலாவுதினுடைய அற்புத விளக்கா இருக்கிறது. இல்லை. கூர்ந்த மதியுடன் வரி போடாமல் பல ஜடங்களுக்கு அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் தூத்துக்குடி தொகுதியைப் பொறுத்தவரை நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு மிகுந்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே பெர்டுலைசர் பாக்கிக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிளாஸ்டர் ஆப் பாரிஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொட்டாசியம் குளோரைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைக்குப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஃபிஷிங் ஹார்பர் அமைக்க ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடி துறைமுக ரோடு பக்கம் பாலம் கட்ட 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே வளரும் நகரமாகிய தூத்துக்குடியைச் சிறந்த கண்ணோட்டத்தில் வைத்துப் பல அம்சங்களைச் சேர்த்த நிதியமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மொத்த வரவு-செலவுக் கணக்குகளைப் பார்க்கும்போது மொத்த வருமானத்தில் சரி பாதி நிர்வாகச் செலவாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. இதில் நாம் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். இதற்காக ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி வைத்து, எது எதிலே சிக்கனப் படுத்தலாம் என்று முடிவு செய்து செலவழித்தால் இன்னும் பத்தாண்டு களுக்கு எந்தவிதமான புதிய வரியும் போட்டாமலே மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். அந்த முறையிலே நிர்வாகச் செலவைச் சிக்கனப்படுத்த தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற 1969-70-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்பேரில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நிதியமைச்சர் அவர்கள் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக, புதிய வரிகள் எதுவும் விதிக்காமல் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். வரி விதிக்காமல் அரசாங்கம் நடக்காது என்பது எல்லோரும் உணர்ந்த விஷயம். பல அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது மத்திய சர்க்கார் வரி விதிப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏழைகளைப் பாதிக்காமல், வரி செலுத்துவோரைப் பாதிக்காமல் வரி விதிப்பு அமைப்பு இருக்க வேண்டும் நம்முடைய சர்க்கார் யாருக்குமே வரி விதிக்காமல் நிதி அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சென்ற ஆண்டு நிதி அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த நிதியமைச்சர் மறைந்த அண்ணா அவர்கள் சில வரிகளைப் போட்டார்கள். மோட்டார் வாகனங்களுக்கு விற்பனை வரி, விவசாய வரு

1969 மார்ச் 6]

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

மாண வரி போன்ற வரிகளைப் போட்டு வருவாயை உயர்த்தி நிறைவான பட்ஜெட்டாகச் சமர்ப்பித்தார்கள். அவருடைய வழியைப் பின்பற்றக்கூடிய இந்த அமைச்சரவை இந்த வரியும் இல்லாமலே பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் அதை ஈடு செய்யலாம் என்று கருதுகிறார்கள்.

அறிக்கையில் பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய மதிப்பிற்குரிய மாபெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய திட்டத்தை அவர்கள் ஏற்று அமலாக்கியதற்காக நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம், வரவேற்கிறோம். ஆளும் கட்சித் தரப்பில் பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யாமல் நாட்டில் ஏற்பட்ட வறுமைகளுக்கும், அநீதிகளுக்கும் காரணம் என்று பேசினார்கள். சுதந்திரம் பெற்று கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் விவசாயத் துறையில் நாடு பிரம்மாண்டமான முறையில் முன்னேறியதற்கும், குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் சர்க்கார் அந்த வகையிலே பெரிய சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

விவசாயம் இந்தத் தேசத்தின் முதலெலும்பு என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் விவசாய அபிவிருத்திக்காக 30-க்கு மேற்பட்ட அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி, மின் நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, அதிலே உற்பத்தி செய்யப்பட்டுப் பின் சக்தியை விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்டுகளுக்குக் கொடுத்து, இயந்திரக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்து கொடுத்து, விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, உரத்திற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, விரைதக்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவதற்கான அத்தனை வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து தமிழகத்தில் விவசாய உற்பத்தி செய்த பொருளுக்கு நல்ல விலையும் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பையும் செய்து கொடுத்து, பிரம்மாண்டமான அளவில் பெருகுவதற்கு வழி செய்து கொடுத்தது, காங்கிரஸ் அரசு என்பதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை, வெளி தேசங்களில் இருந்துவந்த பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லாம் கூடப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவிலே உள்ள மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழ்நாட்டில் விவசாயம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று அவர்கள் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். இன்று வறட்சி, பட்டினி இவற்றை நாடு எதிர்நோக்கும் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். வறட்சி, பஞ்சம் என்ற மாபெரும் பூதம் தமிழ்நாட்டில் உரு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பூதம் யாரை இறை கொள்ளப் போகிறதோ, தெரியவில்லை. உருவாகும் அந்தப் பூதம் எப்படி இறைகொள்ளப் போகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் உன்னிப்பாக கவனித்து அதைப் போக்குவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இதில் கட்சி பாகுபாடு கூடாது. பஞ்சம், வறுமை ஏற்படுகிறது என்றால், அதைப் போக்குவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நீங்கள் சொல்லுகிற பாணியிலே சொல்லுகிறேன், இன்று எல்லா அமைச்சர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட டெல்லிக்குக் காவுடி தூக்கிறம் நிலை இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிற்கு நூறு லட்சம் டன் தானியம் உதவு வேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்களும் அப்படி கோரிக்கை விடுக்கிறார்கள். எங்கள் மதிப்பிற்குரிய தலைவர் திரு. ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட இருக்கிறது என்று பேசிய போது அமைச்சர்கள் எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள், “நீங்கள் என்ன எங்களது ஆலோசகரா?” என்று. எதிர்காலத்தில் நமக்கு நெருக்கடி ஏற்பட இருக்கிறது என்று சொன்னதை மறுத்துப் பேசினார்கள். இன்று அந்த நிலையை அமைச்சர்களே ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில், ஆளும் கட்சித் தரப்பிலுள்ளவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்நிலையைப் போக்குவதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

[1969 மார்ச் 6]

அடுத்தபடியாக, திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றவில்லை என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ரயில் தண்டவாளங்களைப் பிடுங்கியதாகவும், போஸ்ட் ஆபீஸ்களைக் கொளுத்தியதாகவும், அவர்கள் சொன்னார்கள். 1942 ஆகஸ்ட் புரட்சியில் தேசம் பூராவிலும் கனல் பொங்கியது. அன்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சிறையில் இருந்தார்கள். நாட்டில் பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு, புரட்சிக் கனல் வீசியது. அன்று ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியோ அல்லது காங்கிரஸ் கொள்கைகளோ பொறுப்பில்லை. கட்டுமீறிய செயலாகும். இருந்தபோதிலும், அன்று ஏற்பட்ட அநீதிகளுக்கான முழுப் பொறுப்பையும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று கூறினர் காங்கிரஸ் தலைவர்கள். ஆனால், 1965-ல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்தபோது, சென்னையில் பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு, தேசியச் சொத்துக்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு, சர்க்கார் பஸ்கள் எல்லாம் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டு, ரெயில்கள் எல்லாம் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டு, மின்சார விளக்குகள் எல்லாம் உடைத்தெறியப்பட்டு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள தேசியச் சொத்துக்கள் எல்லாம் அழித்து நாசம் செய்யப்பட்டபோது அன்றுள்ள எல்லா தி.மு.க. தலைவர்களும் இது எங்கள் பொறுப்பில்லை, இது நாங்கள் செய்ததல்ல என்று தட்டிக் கழித்து ஒடிவிட்டார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றக்கூடியவர்கள். காங்கிரஸ் ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றவில்லை என்று இவர்கள் குற்றஞ்சாட்டுகிறார்கள். காங்கிரஸ்தான் ஜனநாயகத்தை இந்த நாட்டில் உற்பத்தி செய்தது, ஜனநாயகத்திற்கு உரு கொடுத்தது, ஜனநாயகத்தை நல்ல முறையில் கட்டி வளர்த்தது. அப்படி ஜனநாயகத்தை நல்ல முறையில் வளர்த்து நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு விரோதமாக இருந்த சக்திகள் கூட ஆட்சிக்கு வர சலுகை கொடுத்தது காங்கிரஸ். நீங்கள் எல்லாம் ஆட்சிக்கு வர உரிமை கொடுத்தது ஜனநாயக காங்கிரஸ்தான். இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே குறை கூறுவதை விட நாட்டு மக்களின் முன்னேற்றத்தில் நாம் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்களது மாவட்டமாகிய தர்மபுரி மாவட்டம் ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். 1965-ல் அது பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. 1967-ல் ஜில்லா கலெக்டர் அலுவலகத்தைத் திறக்க இன்றிய நிதி அமைச்சர் அவர்களும், காலஞ்சென்ற அண்ணா அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். தர்மபுரி மாவட்டம் கல்வியில், பொருளாதாரத்தில், விவசாயத்தில், சமூகநலத் துறையில் எல்லாவற்றிலும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். அந்த மாவட்டம் முன்னேற்றம் அடைவதற்காக பிரத்தியேக நிதி வசதி செய்து கொடுப்பதாக அண்ணா அவர்கள் அன்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆகவே, நிதி இலாகா பொறுப்பேற்றிருக்கும் அமைச்சர் அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகிய தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு தக்க வசதிகள் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். பருவ மழை தவறிவிட்டதால் தர்மபுரி மாவட்டத்திலுள்ள மக்கள் பசியாலும், பட்டினியாலும் வாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரிசி உணவுகூடத் தேவையில்லை. கலப்புணவு கொடுத்தால்கூட போதும், புன்செய் தானியம் கொடுத்தால் கூட போதும். புன்செய் தானியங்கள் சந்தைகளில் விற்பதால் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன என்று உணவு அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற காங்கிரஸ் ஆட்சியில் புன்செய் தானியங்களை ஒப்பன் மார்க்கெட்டில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அதைக் கண்காணிப்பதற்காக அதிகாரிகளை ஏற்படுத்தி, எல்லோருக்கும் சமமாக அது கிடைக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அப்படிப்பட்டதொரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் தர்மபுரி மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கு நீங்கள் வசதி செய்து கொடுத்தவர்களாவீர்கள். (மனியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்தபடியாக, ஊர்தங்கரை ஒரு சப்-தாலுகா. மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் துவக்கி வைத்தார்கள். அங்கு தாசில்தாரி அலுவலகம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. இது விஷயமாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் மாவட்ட அதிகாரிகள் அறிக்கை அனுப்பியுள்ளார்கள்.

1969 மார்ச் 6]

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நகரப்புறங்கள் விரிவுபடுத்தப்படுகின்றனவே தவிர, கிராமப்புறங்கள் மிகவும் சுக்ஷீணித்துப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் நகரப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் நன்றாக வாழக்கை நடத்த முடியும். கிராமப்புறங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி, மின்சார வசதி இவற்றைச் செய்து கொடுக்க முடியும். பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் இப்போது வாடகைக் கட்டடங்களில்தான் இருக்கின்றன. சொந்தக் கட்டடங்கள் அவைகளுக்கு இல்லை. சில இடங்களில் யூனியன் கட்டடங்கள் கூட வாடகைக் கட்டடங்களில் தான் இருக்கின்றன. காரணம், பொருளாதார வசதி இல்லை என்பதுதான். ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்க வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கும் சேரிகளை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். ஆகவே, இதற்கு வேண்டியதொரு திட்டத்தைக்கொண்டுவர வேண்டும். பணம் ஒதுக்கினாலும் கூட ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் தான் சுகாதார வசதிகள் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் சௌகரியமாக வாழ வழிவகை செய்துவிடுகிறார்கள். ஜாதியைச் சொல்லும்போது கேவலமாக நினைக்கக் கூடாது. சக்ஷியர் என்பவர்கள் அந்தப் பகுதிகளில் தீண்டப்படாதவர்கள். அவர்கள் கிணற்றில் தண்ணீர் மொண்டு குடிக்கக் கூட முடியவில்லை. ஜாதி இந்துக்கள் அவர்களை அவ்வளவு மோசமாக நினைக்கிறார்கள்.

கீழ் வெண்மணியில் நடந்தது மாதிரி கோவையில் ஒரு சில சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கல்லிப்பாளையம் கிராமத்தில் அப்பன் மகன் பாகத் தகராறில் கவுண்டர்கள் சிலர் அப்பீனையும், மகீனையும், கையைக் கட்டி அவர்களைப் பந்தல் காலில் கட்டி வைத்து அடித்திருக்கிறார்கள். நையப்புடைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி அடித்துவிட்டு, போலீசிலே ரிபோர்ட் செய்தால் கொன்றுவிடுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனாலே அவர், போலீசிலே ரிப்போர்ட் செய்யாமல் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் பாக்டரிடம் அடிபட்ட காயத்தைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். அந்த டாக்டர் ஒரு ரிப்போர்ட்டை எடுத்து போலீசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். போலீசுக்கு அனுப்பியவுடன், பேரூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அந்த ஹரிஜன் ரிப்போர்ட் கொடுத்தபொழுது, நானும் நின்றுகொண்டிருந்தேன். அவர் சொன்னார், கையைப் பின்னால் கட்டி அடித்து, எட்டி உதைத்தார்களாம், உதைத்தவுடன் போய் விழுந்தாராம், விழுந்ததும் அந்தக் கையோடு எழுந்தவர வேண்டுமாம், அவர் நேரிலேயே விழுந்து காட்டினார். அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளிலே அரிசனங்களை மனிதர்களாக நினைப்பதே இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியின் பரம்பரையில் வந்த காங்கிரஸ் குஞ்சுகள்தான் இம்மாதிரி பல இடங்களில் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல. வேளாண்குறிச்சி என்ற இடத்தில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் கோயிலில் கும்பிடக் கூடாது. இது பற்றி என்னிடத்தில் சொன்னவுடன், போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொன்னேன். போலீசார் ரிசர்வ் படையோடு போய் அதைத் தடுத்து நிறுத்தினார்கள். ஆனாலும் கூட ரிசர்வ் படை போலீசார் சொல்லிவிட்டார்கள், 'கோயில் பக்கம்வர வேண்டாம், வீட்டுப் பக்கமே பொங்கல் வைத்துக் கொண்டாடுங்கள் என்று. இம்மாதிரியாக அரிசனங்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். எனவே ஒதுக்கக்கூடிய பணத்தில், அதிகப்படியான பணத்தை, அரிசன முன்னேற்றத்திற்குத்தான் ஒதுக்க வேண்டும், அதற்காக மற்றவர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அரிசனங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒதுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு ஒதுக்கிச் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. என். "மருதாசலம்]

[1969 மார்ச் 6]

அடுத்தபடியாக, இன்று கிராமப்பகுதிகளிலே எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் இல்லை, விளக்கில் இல்லை, தானியம் இல்லை என்று ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இன்றிருக்கும் நெருக்கடி மழையில்லாத காரணத்தினால் வந்திருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து மாநிலம் பூராவையும் பஞ்சப்பிரதேசமாகப் பிரகடனம் பண்ண வேண்டும். அப்படிச் செய்து, கடன் தொகைகளை ஒற்றி வைக்க வேண்டும், குத்தகை வாரச் சட்டத்தைத் தள்ளிவைக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால்தான் விவசாயிகளிடமிருந்து நல்லெண்ணத்தையும், மதிப்பையும் பெறமுடியும். குத்தகைதாரர்களுக்கு நன்மை புரியும் வகையில் 'குத்தகை வாரச் சட்டங்களை'க் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி சாதாரண கூலி விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தையும் கொண்டு வர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவந்தால் கூலி விவசாயிகளின் தகராறு இல்லாமல் இருக்க முடியும். விவசாயிகள் சங்கத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாய சங்கத் தலைவரையும் கூட்டி அவர்களுடைய யோசனையோடு, அரசாங்கத்தினுடைய யோசனையையும் சேர்த்து ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் தகராறுகள் தீர்வதோடு, கூலி விவசாயிகளிடம் நல்லெண்ணத்தையும் உண்டுபண்ண முடியும். அதற்கு அரசு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று கோவையிலே பஞ்சாலை நெருக்கடியிருந்துகொண்டிருக்கிறது. அடிக்கடி சட்டசபையில் பேசினாலும்கூட பஞ்சாலை நெருக்கடி தீர்ந்தபாடில்லை. ஒவ்வொரு மில் முதலாளியும் ஆரம்பத்திலே மில் கட்டும் பொழுது அந்த மில்லுக்கு எவ்வளவு மூலதனம் போட்டார்கள் என்று கணக்கெடுக்க வேண்டும். 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில், மில்லில் போட்ட மூலதனம் எவ்வளவு, லாபம் எவ்வளவு கிடைத்திருக்கிறது, அதை எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கெடுக்க வேண்டும். அதிலிருந்து பல மில்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஓரிக் டிராப்புகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தூற்பாலைகள், பங்களாக்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் இந்த லாபத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது லாபம் இல்லை என்று மில்லை முடியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கணக்கெடுத்து, லாபத்திலிருந்து பல உப தொழில்களுக்குப் போட்டிருக்கிறார்களே, அதைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்து, இந்த மில்கள் ஒரே தற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் மில்லை ஓட்ட முடியும். இப்பொழுதுதான் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியும். தொழிலாளர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற முடியும். எனவே, அரசாங்கம் அந்த வேலைகளைச் செய்ய உடனடியாக முற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்கு நல்லமுறையிலே இன்றைக்குப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தாலும்கூட அந்தப் பணம் போதாது. இன்னும் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி, அவர்களுக்குக் கல்வி வசதி, தொழில் வசதி, வியாபார வசதி ஆகியவற்றைச் செய்தால்தான் அவர்கள் மற்ற ஜனங்களை வாழும்படியான நிலை ஏற்பட்டு ஜாதி வித்தியாசமின்றி சமமாக இருக்க முடியும். அவர்களுக்கு அவ்வாறு பணம் ஒதுக்கி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

*திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்: பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினையொட்டி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லுவதற்கு முன்பு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மகாநந்திவுடனே ஒரு கவிஞர் சொன்னார்,

1969 மார்ச் 6] [திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்]

“Years do not age him, months nor days wear out our leader”

என்று. நாட்களோ, மாதங்களோ அல்லது ஆண்டுகளோ அவர்களுடைய வயதையோ, வாழ்வையோ பற்றிக் குறிப்பிடுவன அல்ல. அவர்களுடைய செயல்பாடு பொறுத்துத்தான் அவர்களுடைய சிறப்புகள் அமையும் என்று சொன்னார். அதுபோன்று அண்ணா அவர்கள் பெற்ற சிறப்பு, அவர்களுடைய செயலால்தான் என்பதை நாட்டுமக்கள் வருந்துகின்ற காட்சியே காட்டும். நம்முடைய எதிர்க்கட்சிக் கொற்றா அவர்கள் எழுந்து, வீணத்து நின்று, அண்ணா அவர்கள் பதில் சொல்லிவிடுவார்கள் என்று கேட்கத் தொடங்குவார்கள். அண்ணா அவர்கள் அன்போடு, அனைவரும் சிரிக்கும் வகையில் பதில் அளிப்பார்கள். அத்தகைய காட்சிகளை இனி பார்க்க முடியாத துன்பாக்கியமான நிலைமையில் நாம் இன்றிருக்கிறோம். ஏழை, எளியவர்களோடு அவர்கள் எப்பொழுதும் ஈடுபட்டு இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அண்ணா காந்தியடிகளைப் பார்த்து ஒருவர், யார் மிக்க உயர்ந்தவர் என்று கேட்டார். அதற்கு, ‘The Viceroy of India is no greater to me than the suppressed people of my Motherland.’ என்று காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்திய நாட்டினுடைய வைஸ்ராய்கூட உயர்ந்தவரல்ல. என்னுடைய நாட்டின் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் காட்டிலும் என்ற பொருளில் சொன்னார்கள். அதுபோன்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏழை, எளிய மக்களோடு மிகுதியான ஈடுபாடும், அன்பும் கொண்டிருந்தார்கள். டாக்டர் மில்லர் அவர்கள்கூட, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு வெளியிட்ட கடிதத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கன்னிமாரா ஹோட்டலிலிருந்து அடையாறு மருத்துவ மனைக்குச் செல்லப்போகும் நேரத்தில் இருபது ரிக்ஷாக்காரர்கள் வந்து ஒரு மாலைகைக் கொண்டு வாது டாக்டர் மில்லர் அவர்களுடைய கழுத்திலே அணிவித்தார்களாம். உடனே மில்லர் அவர்கள் சொன்னாராம்: பல அசியல் அறிஞர்களுக்கும், பெருந்தலைவர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் ஆப்பிரேஷன் செய்திருக்கிறேன். ஆனால் இவ்வளவு சாதாரணக் குடிமக்களும் வந்து பாராட்டி மாலை அணிவித்திருப்பது அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு ஆப்பிரேஷன் செய்தபோதுதான் என்று பெருமையோடு கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு, ஏழை, எளிய மக்களோடு ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு இருந்திருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஏழை, எளிய மக்களின் பிரதிநிதியாக இருந்து, ஏழை, எளியவர்களோடு வாழ்ந்த காரணத்தால் இந்த நாட்டில் மற்றவர்கள் பெறமுடியாத பெருமையையும், புகழையும் பெற்று இப்பொழுது மறைந்துவிட்டார்கள்.

அவர்களுடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சிலர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதை நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். சிலர் குற்றங்களுக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதையும் நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால், அவர்களது கூரிய வாதங்கள் அறிவுக்கு உகந்த வாதங்களாக இருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அப்படியில்லாததால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. பட்ஜெட்டைப் படிக்கத் துவங்குவதற்கு முன்னால் அதன் பகுதிகளைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, ‘ரெவின्यू எக்ஸ்பெண்டிச்சர்’ அதாவது அன்றாடச் செலவு, ‘கேபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர்’ அதாவது மூலதனச் செலவுகள், இவற்றின் வேறுபாடுகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ‘டெஃபிசிட் பட்ஜெட்’, அதாவது பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்பது மற்றொன்று. இந்த வேறுபாடுகளைப் புரிந்துகொண்டு உறுப்பினர்கள் பேசினால், எதிர்க்கட்சியினர் பேசினால், நமக்குள் சொல்லிக் கொள்ளக்கூடிய குற்றங்களும், குறைகளும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லும் நேரத்தில் புள்ளிவிவரங்களோடு எடுத்துக் கூறினால் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ளலாம். திட்டங்கள் போட்டு

[திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்]

[1969 மார்ச் 6]

குறைகள் அனைத்தையும் தீர்த்துவிடமுடியாது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலே “போஸ்ட்” பத்திரிகையிலே வந்திருந்தது, நியூயார்க் மாகாணத்திலே, உபரி பட்ஜெட் போட்டிருந்தார்களாம். ஆனாலும், அங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் அந்த மாகாணத்தினுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமையவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்களாம். அமெரிக்க நாட்டிலே, வளம் கொழிக்கும் நாட்டிலே இப்படி உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே அதிக வரி செலுத்தக்கூடிய நாடு இந்திய நாடு. 100-க்கு 21 விழுக்காடு வரி செலுத்துகிறார்கள். அமெரிக்க நாட்டிலே 100-க்கு 9 விழுக்காடு வீதமும், இங்கிலாந்து நாட்டிலே 100-க்கு 8½ விழுக்காடு மாகச் செலுத்துகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு அமெரிக்காவில் ஒரு மனிதனுடைய சராசரி வருமானம் 100 டாலர் என்று சொன்னால் இந்தியாவில் ஒருவருடைய சராசரி வருமானம் ஒரு ரூபாய்கூட இல்லையென்று சொல்லத்தக்க விதத்தில் நம்முடைய வாழ்வு உயரவில்லை ஆகவே மிகக் கேவலமான முறையிலே நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துகிற இந்தநாட்டின் ஒரு அங்கமாகிய சென்னை மாநிலத்தில் 16 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தயாரித்திருக்கிற ஒரு அமைச்சரைப் பார்த்து இது என்ன பட்ஜெட் என்று அவர்கள் அரசியல் புரியாமல் பேசுகிறார்கள். அதைப் பராட்டுகின்ற மனம் காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு இல்லை என்பதை அவர்களுடைய பேச்சிலே பார்த்தோம். தமிழ்நாடு என்ற பெயரைக் கொண்டு வந்து சென்னை மாநிலத்துக்குச் சூட்டிய உடனே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாங்கள் இந்தப் பெயரை முன்பே சூட்டியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். யாரோ ஒருவன் சிங்கம் பிடிக்கப்போனாலும், அவன் சிங்கத்தைப் பிடித்து அரியணையில் அமர்த்திய பிறகு, ஆட்டைப் பிடிக்கப் போன ஒருவன் ஆட்டையும் பிடிக்காமல், அறுந்து போன சங்கிலியையும் கையில்லே வைத்துக்கொண்டு, “நானும் சிங்கத்தைப் பிடிப்பதற்குத்தான் கையிலே சங்கிலி வைத்திருக்கிறேன்” என்றாலும், அதைப்போல் அப்பொழுதே சென்னை காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று பெயர் வைக்காமல் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று பெயர் வைத்திருக்கிறோம் என்று கூறுகிற இவர். ஆடு பிடிக்கப் போனவன் அறுந்து போன சங்கிலியை வைத்துக்கொண்டு நானும் சிங்கம் பிடிக்கப்போனேன் என்றதைப் போல் இருக்கிறது இவர் கூற்று.

மதிப்பையும் பெருமையையும் எதிர்பார்த்து எந்த திட்டத்தையும் போடவில்லை. உலகிலேயே மிக அதிகமான வரியை செலுத்தக்கூடிய நாடு நமது நாடு. மிக அதிகமான அளவுக்கு வளம் இல்லாமல் இருக்கிறது நமது தமிழகம். அருகிலே இருக்கிற கேரள மாநிலத்திலேகூட கமர்ஷியல் புரூட்டில் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் விற்பனைப் பொருள்கள் அங்கு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்களுடைய வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது. ரப்பர், மிளகு, தேங்காய், தேயிலை, காபி போன்றவைகள் அங்கு விளைகின்ற காரணத்தினால் வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. நமக்கு நிலவளம் இருந்தும் நீர் வளம் இல்லை. அந்தக் காரணத்தினால் நமது நாடு முன்னேற்றம் பெறமுடியாமல் இருக்கிறது. விவசாயத்துறை தொழில் துறை இந்த இரண்டும் அபிவிருத்தி அடைந்தால்தான் நம்முடைய நாட்டில் முன்னேற்றத்தை நாம் எதிர்பார்க்க முடியும். 1967-ம் ஆண்டில் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவிட ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் அப்பொழுது 30.45 இலட்சத்திற்கு மேல் செலவிடாமல் இருந்ததால் மீதிப் பணத்தை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் இப்பொழுது எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கினாலும் அதை செலவு செய்வதற்கு மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். காரணம் மக்கள் பெருக்கம். ஆண்டுக்காண்டு மக்கள் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டாலும் அதை நிறைவேற்றமுடியவில்லை, இந்த மக்கள் பெருக்கத்தின் காரணமாக, அங்கத்தினர்களிடமேகூட குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். அதற்குட்பட்ட பரிசு வைத்தால்

1969 மார்ச் 6]

[திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்]

நன்றாக இருக்கும். எந்த அங்கத்தினர் குறைவாக குழந்தைகள் வைத்திருக்கிறோ அவருக்குப் பரிசு என்றால் அமைச்சர்களுக்குக்கூட அப்படி ஒரு பரிசு வைக்கலாம், அப்படி வைத்தால் முன்னாள் சுகாதார அமைச்சர் அந்தப் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டு போய் விடுவார். நம்முடைய நாட்டில் பல திட்டங்கள் வெற்றி பெற முடியும். ஆண்டுக்காண்டு மக்கள் பெருக்கம் இருக்கிற காரணத்தினால் நம்முடைய திட்டங்களை எவ்வளவு நன்றாக, உபரியாகப் போட்டாலும்கூட, மக்கள் அதன் பலன்களைப் பெறமுடியாமல் போகிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு ரூ. 250 கோடி கொடுப்பதாகச் சொல்லியது. இப்பொழுது ரூ. 201 கோடி தான் கொடுக்கப்படும் என்று கூறுகிறது. மார்வாரி நகையை வைத்துக் கொண்டு கடன் கொடுப்பான் மத்திய அரசு நாட்டை வைத்துக் கொண்டு கடன் கொடுக்கிறது. மார்வாரி முன்னாலேயே வட்டியை எடுத்துக்கொள்ளுவான். மத்திய அரசு பிறகு வட்டியைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறது. மார்வாரி நிலையிலே தான் மத்திய அரசு இன்றைக்கு இருக்கிறதே தவிர, நல்ல மனப்பான்மையோடு—ஒற்றுமை மனப்பான்மையோடு—இருந்தால் இன்னும் பல நன்மைகளைச் செய்ய முடியும். அந்த 201 கோடியிலும் 150 கோடி கடன். மீதி இருக்கிற ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு நிதி அமைச்சரவர்கள் என்ன திட்டத்தைப் போட்டு நாட்டு மக்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முடியும்?

விவசாயத்திற்குத் தேவையான பம்பு செட்டுகள் வழங்குவதற்கும், அதற்கு மின்சாரம் அளிப்பதற்கும், கல்விக்கும் முதன்மை அளித்திருக்கிறது. கல்விக்காக 100-ல் 24 பங்கு ஒதுக்கியிருக்கிறது. 65 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக செலவிடப்போகிறார்கள். இவ்வளவு திட்டங்களையும் நிறைவேற்ற மத்திய அரசு, குறிப்பாக நிதிக்குழு கொஞ்சம் உதவி செய்யவேண்டும். அப்படி அவர்கள் உதவி செய்தால் தமிழக மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கின்ற வகையில் அண்ணா அவர்கள் தாமதமில்லே சென்று பல சிறப்புக்களை நாம் பெற முடியும். அந்த வகையில்தான் இந்த நிதி அமைச்சரவர்கள் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, அவர் உயிரோடிருந்த காலத்தில் அவருடைய பெருமை தெரியவில்லை. இயேசுநாதர் உயிரோடிருந்த காலத்தில் அவருடைய பெருமையை அறிவிக்க அவருடைய சீடர்களுக்கு இறைவன் அருள் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுவார்கள்.

God gave them strength to propagate Christ's teachings only after he was gone, Peter was not a true Christian when Jesus was alive, but through his own martyrdom he became a true Christian after the crucifixion.

பீட்டர் கூட அவருடைய பெருமையை அவர்கள் மறைந்த பிறகுதான் சொன்னான். அண்ணா வினுடைய தம்பிகளும் அண்ணாவின் பெருமையைக் காப்போம் அவர்கள் மறைந்த பிறகு அவர்களுடைய பணிகளை அவருடைய வழியிலே, சிறந்த வழியிலே சென்று நிறைவேற்றுவோம், செயல்படுவோம். அவரைக் காட்டிலும் அவர் காட்டிய வழியிலே அவருடைய பெருமைக்குப் பங்கம் விளைவிக்காத முறையில் செல்வோம் என்பதை காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த நிதி திட்டம் அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE: Hon. Mr. Speaker, Sir, within the very little time that is allotted to me, I will briefly analyse two important questions that are facing us today. With regard to the Centre-State relationship, much has been mentioned on both sides of this House. We have the Opposition on this side saying that the Centre is doing very well, and we have the ruling party on the other side saying

[Dr. H. V. Hande]

[1969 மார்ச் 6]

that more powers must be given to the State. What we see is the very unfortunate spectacle of the panchayats, municipalities and the Corporation going to the State Government with a begging bowl, the State Government repeatedly going to the Centre in different forms and different ways and asking for more aid, and the Centre sending various persons to different parts of the globe for seeking aid depending upon the ideological outlook of the countries like America, Russia, etc. The result is that one goes to the other, the other goes to another and so on. I say very categorically on behalf of the Swatantra Party that we must evolve a clearcut programme. We are now in the same situation in which the country was ten or fifteen years ago with one political party ruling at the Centre and the same political party ruling in all the States. In that situation it was possible for the officers of the State Governments and the Central Government to discuss and come to agreed conclusions. The brawls and political rivalries between the States themselves were ironed out in the Congress Working Committee. But today the political complexion has completely changed. So I demand on the floor of this House that the Government should give a clearcut white paper indicating these are things we want, out of the income from the Central Excise, we want so much, out of the income from Income-tax we want so much by way of devolution to the States, these are the taxes from the proceeds of which we want a larger share. If such a clearcut policy is evolved and adopted, there will be no necessity for the Dravida Munnetra Kazhagam Government to go to the Congress Government with a begging bowl. We have elected the Dravida Munnetra Kazhagam to run the Government in this State. We find a different political situation in Kerala. We find a different political situation in Orissa where the Party to which I belong is ruling the State. What we see in West Bengal is quite a different situation. Our Chief Minister can give a lead to the non-Congress Governments by following a new policy. The Chief Ministers of the non-Congress Governments must sit together and decide: these are the responsibilities which the State Governments have to bear, these are the taxes from which more resources should be given to the States. We must be very clear and there is no point in being vague. These must be settled once for all and we need not take up the time of the House by talking about them.

I come to the next point. The most important problem that is facing our Government is the food problem. I know that the Food Demand is coming up before the House. However, I will mention briefly as the most important problem which the State has to face is the food problem. In solving the problem we are going off at a tangent and not tackling it in the proper way. We have one district which feeds nearly half the State and that is the Thanjavur District. If the agrarian unrest in the Thanjavur District is not properly, independently and compassionately tackled, the situation will become explosive.

1969 மார்ச் 6]

[Dr. H. V. Hande]

Now, what is staring us in our face is the extraordinary famine conditions prevailing in almost all the districts. How we are going to meet this situation is the real point to be considered now. The Government have also accepted the fact that there is famine. But what is the solution that they suggest. We have to feed $3\frac{1}{2}$ crores of people. How can we do it? We can do it by properly solving the agrarian unrest. Recently we have had the ghastly tragedy which took place in Kilvenmani. Why should it have happened? It should have been prevented in a proper way. My entire analysis of the situation is different. Let us forget our party interests. There has been a break-down of law and order in the State. First there was the police firing at Poonthazhankudi. We have given premium to the disorderly behaviour of the people and we have also created an impression among the people that possession is nine points of law and whatever they do they can get away with it. Then we witnessed the ghastly tragedy of one gentleman, Thiru Pakkiriswami, being beaten and murdered. Of course, it may be argued that compared to other States our State is far better. But now are we going to solve this problem especially after the recent ghastly tragedy which took place in Kilvenmani. That incident has completely ruined the relationship between the tiller of the soil, the farm labour and the landowner. Now I want the D.M.K. Government to carefully watch the situation. They will be sadly mistaken if they think that a large body of landowners are preventing (1) food production and (2) standing in the way of the proper distribution of foodgrains. As pointed out yesterday by the Hon. Minister for Finance, we have in our State 60 to 65 lakhs of patta-holders who have less than 5 acres of land. I ask, what is the succour or the help that the Government have given to these landholders. We do not even exempt them from Procurement. The octopus of procurement has spread its multi-heads and multi-hands over those landowners owning less than five acres. Their procurement policy has affected them. Let the Government point out one single help or succour that they have given to these 65 lakhs of landholders. Whenever some people say that there should be procurement and rationing and all those things, they only point out these landholders, and I do not hold brief for them. As clearly stated by the Hon. Minister for Finance, they are the main producers but we have completely harmed them. We have completely destroyed their incentive by bringing forward tenancy laws and there is no freedom of action for them. In this connection, I want to ask, are we going to derive satisfaction from the fact that by having rationing, we are going to help the people in the cities? No. I have got a number of pictures showing the muddle in the distribution of ration cards. This Government cannot do anything to prevent such a situation. Unless the present set-up or the method is changed, we cannot retrieve the situation. The same bureaucracy which ruined the Congress Government is going to guide and advise you and also ruin this Government. But I would suggest that they should forget this bureaucracy and take the advice of M.L.As. belonging to the

[Dr. H. V. Hande]

[1969 மார்ச் 6]

D.M.K. Party, Swatantra Party and the Congress Party? Now, about Rs. 8½ crores are given towards food subsidy. Are the majority of the people really depending upon the one-rupee-a-measure rice? No, they are not depending on it. They are supplementing the quantity of rice distributed in the ration shops by buying it at a costly price. The quantum of rice supplied in the ration shops is not sufficient for the poor man or the worker of the person who works for eight hours a day and who lives three or four miles away from the work-spot. He has to pay a higher price for the extra white rice in the black market. That is the anomalous position in which he is placed now. It might be stated that check-posts in the districts would be strengthened to prevent malpractices. But it will not be possible to prevent those malpractices and we have to wink at them, as otherwise the people in the Madras City, Coimbatore and other places would have to remain half-starved. So, what is the solution? Unless the Government give more incentives to the agriculturists and freedom to dispose of their produce, the present state of affairs would continue. In this connection, I want to recall to this House what I had stated in 1965 when I was an Independent Member in the other House. I told the then distinguished ex-Chief Minister, Thiru Bhaktavatsalam, that he was putting the cart before the horse and unless he solved the food problem, the results would be different in 1967. The expected results had happened in 1967. The ex-Chief Minister, Thiru Bhaktavatsalam, for whom, I have great respect, has now come out with a statement that the rationing must be abolished. Now that he got himself extricated from the clutches of the bureaucracy, he has realised the mistake committed by his Government when he was the Chief Minister. I do not want this Ministry also to commit the same mistake committed by the previous Congress Ministry. So, I warn this Ministry that if they do not solve this problem to the satisfaction of the people, they would also share the same fate. Now what are we witnessing? The hungry people are languishing and standing in the queue for hours together before the ration shops. So, I suggest that this Ministry should review their entire procurement policy and give succour and help to those people. Also, they should see that full incentives are given to the producers. The agrarian unrest also must be completely settled by fixing fair wages for farm labourers. Let a bipartite conference be arranged between the landowners and the farm labour and an agreement arrived at with regard to the quantum of farm wages. Unless the Government of Tamil Nadu give clear-cut instructions in this regard and effect smooth relationship between the landowners and the farm labour, the agrarian unrest in the Thanjavur district alone would topple this Government. So, I request the Government to consider all the aspects of the matter.